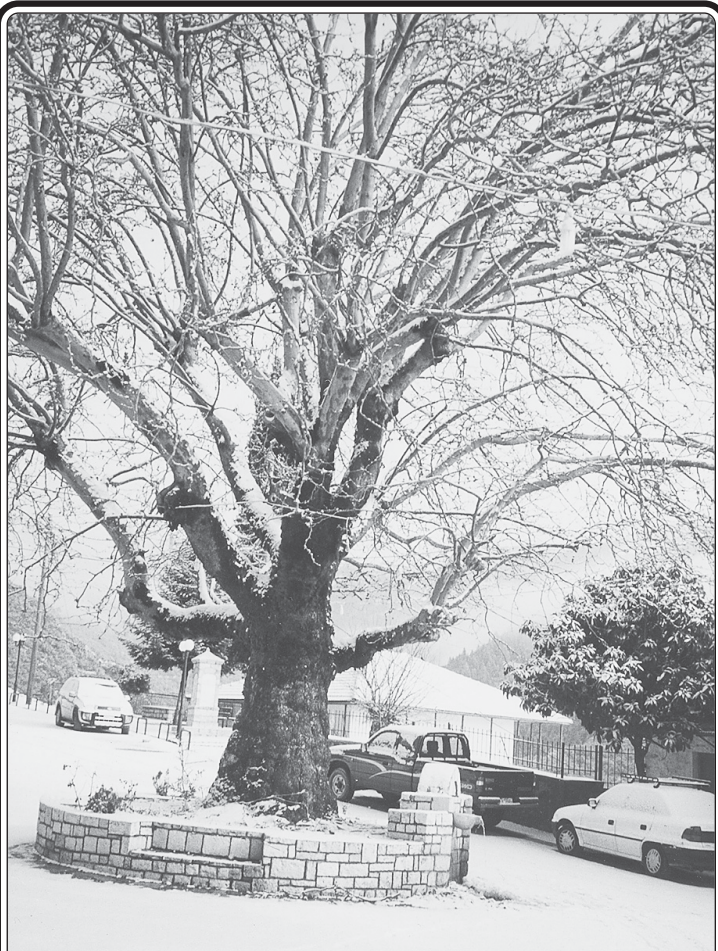

"Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ" *είναι*

*Καλές μορτές
και εντυχισμένος
ο καινούργιος χρόνος*

Μηνύματα για τα 100 φύλλα

Με ιδιαίτερη χαρά βλέπω να κυκλοφορεί το εκατοστό φύλλο της εφημερίδας του Συλλόγου μας «Ο Νεχωρίτης», η οποία είναι πολύ αγαπητή σε όλους τους Νεχωρίτες, γιατί απ' αυτή πληροφορούνται νέα από το χω-

ριό μας και από όπου διαμένουν Νεχωρίτες.

Θερμά συγχαρητήρια σε όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου των εν Αθήναις διαμενόντων Νεοχωριτών, που καταβάλουν κάθε προσπάθεια για

την έκδοσή της και κυκλοφορία της. Επίσης συγχαρητήρια σε όλους τους συνεργάτες της εν λόγω εφημερίδας.

Χαιρετώ και εύχομαι να εκδοθεί σε χιλιάδες φύλλα στο μέλλον.

ΑΛΕΞ. ΦΛΩΡΟΣ
* * *

Το εκατοστό φύλλο Φύλλο με το φύλλο, χρόνο με το χρόνο, να, που φτάσαμε να γιορτάζουμε το εκατοστό φύλλο του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ». Ξεκίνησε δειλά - δειλά στα 1964, για να γίνει ο καλός ταχυδρόμος κάθε Νεχωρίτη όπου γης. Και από τότε, 40 ολόκληρα χρόνια, χτυπά την

(Συνέχεια στη σελίδα 9)

ΧΟΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Στις 14/11/2004 στην πανέμορφη αίθουσα της εκκλησίας του YORK, έγινε η φθινοπωρινή χοροεσπερίδα. Νεοχωρίτες και άλλοι φίλοι του Συλλόγου έδωσαν το παρόν και διασκέδασαν με την ψυχή τους.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Βασίλης Κώτσαλος καλωσόρισε και ευχαρίστησε όλους τους παρευρισκόμενους για την παρουσία και τη συμπαράστασή τους. Στη συνέχεια παρουσίασε τους φρουστανελάδες και τις βλαχοπούλες των χορευτικών συγκροτημάτων της εκκλησίας (Κοινότητα) του Harrisburg. Ακολούθησε μια από τις κορυφαίες στιγμές της βραδιάς, η α-

(Συνέχεια στη σελίδα 2)

100 ΦΥΛΛΑ

«Τα Νέα», «Η Απογευματινή», «Το Βήμα», «Ο Ελεύθερος Τύπος», «Η Ελευθεροτυπία», «Η Βραδυνή» μερικοί από τους τίτλους των εφημερίδων που κυκλοφορούν σήμερα στη χώρα μας.

Κάθε μέρα στολίζουν περίπτερα και μαγαζιά. Τίτλοι οκτάστηλοι, πηχυαίοι. Ό,τι συμβαίνει στην Ελλάδα, ό,τι συμβαίνει στον κόσμο. Αναλύσεις, ρεπορτάζ, φωτογραφίες.

Έντυπα και περιοδικά. Προσφορές και δώρα. Αγαθό μεγάλο η ελευθεροτυπία. Κατάκτηση χρόνων και αγώνων. Μα όπως λέει κι ο τίτλος τους, εφήμερες. Κάθε μέρα, νέα φύλλα, νέα πρωτοσέλιδα, νέοι τίτλοι. Επαγγελματίες δημοσιογράφοι, επαγγελματίες τεχνικοί, στο κυνήγι της είδησης και τις αποκλειστικότητας.

Κι από την άλλη, ένα έντυπο, ένα εφημεριδάκι, που κάθε τρεις μήνες μας κτυπά την πόρτα «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ». Ένα παράθυρο στον Καρφοπεταλιά, μια ανάμνηση της πλατείας μας, ένα σήμαντρο της εκκλησίας μας και μια καθημέρα σε όλους τους χωριανούς.

Γραμμένη από ερασιτέχνες, διορθωμένη με «διδασκαλική» επιμέλεια, τυπωμένη με αμέτρητα δρομολόγια, σταλμένη με πολύ φροντίδα, κι αγάπη.

Κάθε φύλλο κι ένας κρίκος, μια αλυσίδα που δένει όλους μας, τόσο στην Ελλά-

δα όσο και το εξωτερικό.

Κάθε φύλλο μια προσμονή ανάγνωσης, και μια θλίψη, όταν η εφημερίδα διαβαστεί. Πότε θα 'ρθει η επόμενη;

Κείμενα, άρθρα, «ιστορίες παλιές», ειδήσεις, γεννητούρια, βαφτίσεις, μα και θάνατοι. Όλη η κοινωνική ζωή του χωριού μας, παλιά και τώρα.

Αν το χωριό μας είναι για όλους μας το σημείο αναφοράς, η εφημεριδόουλα μας είναι η φωνή του. Η φωνή του χωριού μας, κι η δική μας φωνή.

Τα κείμενά της, δεν είναι τίποτα άλλο, απ' τις ίδιες τις

κουβέντες, που κάνουμε, κάτω απ' τον πλάτανο, τις μέρες του Αυγούστου.

Τα άρθρα της μαρτυρούν τη λαχτάρα αυτών που μένουν στο χωριό, για την πρώτη άφιξη, το πρώτο καλωσόρισμα.

Οι φωτογραφίες της δείχνουν μορφή και χρώμα στις αναμνήσεις μας.

Και τα μηνύματα των ξενιτεμένων μας, γλυκαίνουν το νόστο και απαλύνουν τον πόνο, μικραίνοντας το χρόνο της επιστροφής. Δεν είναι εύκολο κανείς, να περιγράψει τι ακριβώς είναι η εφημε-

(Συνέχεια στη σελίδα 10)

Στα μεταχτά...

✓ Στις 2/10/2004 ο Δήμος Πλατάνου διοργάνωσε με μεγάλη επιτυχία τη "γιορτή του κάστανου" η οποία καθιερώθηκε πλέον, αφού η προσέλευση των κατοίκων των γύρω χωριών και των επισκεπτών είναι μεγάλη.

✓ Την 13/10/2004 στις ειδήσεις της NET 15.00, από το ρεπόρτερ της NET και το Δήμαρχο κ. Α. Κωλέττα, έγινε αναφορά στα χωριά του Δήμου Πλατάνου ότι "προσφέρονται" για τις διακοπές των Χριστουγέννων. Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στο χωριό μας.

✓ Δύο ωραίες λιθόκτιστες θρύσες κατασκευάστηκαν στα Λιμστά και στολίζουν την περιοχή. Συγχαρητήρια στον αρχιμάστορα και σε όλους συνέβαλαν στην κατασκευή τους.

Το Τοπικό συμβούλιο του Χωριού μας και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, απέστειλαν επιστολή στο Δασαρχείο Ναυπάκτου με την παράκληση να αναλάβει τη διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου (ευκολίες ξεκούρασης, συνθήκες καθαριότητας και κυρίως προστασία από την περίπτωση πτώσης λίθων). Υπευθυνίζουμε ότι με σχετική επιστολή, είχε ζητηθεί από το Δασαρχείο, εξ ολοκλήρου η κατασκευή της θρύσης. Η απάντηση ήταν ότι δεν "είχαν πιστώσεις". Πιστεύουμε και Ελπίζουμε να εξοικονομηθεί το ποσό που χρειάζεται, ώστε το Δασαρχείο να συνδράμει και να ενισχύσει την πρωτοβουλία των απανταχού Χωριανών μας, που με τον οβολό τους έφτιαξαν τις θρύσες. (Συνέχεια στη σελίδα 10)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου αποφάσισε και προγραμματίσει τις παρακάτω εκδηλώσεις για τις οποίες θα σταθούν σχετικές επιστολές με τις απαραίτητες λεπτομέρειες.

Την 5/2/2005 ημέρα Σάββατο, στο Αναψυκτήριο του Δήμου Βύρωνα, στην αίθουσα εκδηλώσεων «άστρα», θα γίνει

**Ο ετήσιος χορός
του Συλλόγου μας και
η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας.**

Την 6/3/2005 θα γίνει τακτική Γενική Συνέλευση των μελών, στην αίθουσα του Συλλόγου, Σειρήνων 33 στο Βύρωνα με θέμα, τον απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου, έτους 2004.

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΗ 1964-2004

Στις σελίδες 3-8 αναδημοσιεύονται αποσπάσματα από θέματα παλαιότερων εκδόσεων του "ΝΕΧΩΡΙΤΗ"

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Μαρία Μασγάλα σύζυγος Βασιλείου Κολοβού γέννησε κοριτσάκι.
- Η Όλγα σύζυγος Νικολάου Α. Καρανδρίκα γέννησε αγοράκι.
- Η Θεανώ Κ. Καρανδρίκα σύζυγος Ηλία Καλαμπαλίκη γέννησε κοριτσάκι.
- Η Γεωργία σύζυγος Βασιλείου Μπούρα γέννησε αγοράκι.
- Στην Αμερική η Μαρία Γιάνναρη σύζυγος Αθανασίου Μπούμπουκα γέννησε αγοράκι.
Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Το ζεύγος Γεωργίου και Βάλιας Φλώρου βάπτισε το κοριτσάκι του και το ονόμασε Ξένια.
- Στις 25/9/2004 ο Δημήτρης Μάλλιος βάπτισε το κοριτσάκι των Χρήστου και Βίκης Κατοίκα (το γένος Μάλλιου Ι.) και το ονόμασε Μαρίαννα.
- Στις 7/11/2004 το Ζεύγος Νικολάου και Μαρίας Βλάχου βάπτισε το κοριτσάκι του και το ονόμασε Παναγιώτα.
Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η Βασιλική Α. Παλιομήτρου αρραβωνιάστηκε τον Κωνσταντίνο Παπατοίρο.
Καλά Στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 30/11/2004 στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Νέας Άμπλιανης Λαμίας έγιναν οι γάμοι της Κωνσταντίνης Χ. Χαραλαμποπούλου και του Σπύρου Παγκακιώτη.
Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 11/10/2004 πέθανε στο Αγρίνιο και κηδεύτηκε στο Παναιτώλιο ο Κωνσταντίνος Ι. Καλαθάς.
- Στις 9/11/2004 πέθανε και κηδεύτηκε στο Μεσολόγγι η Μαγδαληνή χήρα Αθαν. Μέρμηγκα.
- Στις 29/11/2004 πέθανε στη Ναύπακτο και κηδεύτηκε στο χωριό η Ελένη Κωτσάλου. Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ

Ο συγχωριανός μας Αθανάσιος Α. Παπαγεωργίου τελείωσε τη στρατιωτική του θητεία. Ευχόμαστε καλός πολίτης.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Πανάγος Αντώνιος Γ. 20
Παλιομήτρος Αντώνιος Δ. 100
Δασκαλάκης Γεώργιος 20
Γραβάνης Χρήστος 50

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Στη μνήμη της Μαγδαληνής χήρας Αθαν. Μέρμηγκα προσέφεραν στο Σύλλογό μας τα παρακάτω ποσά:
Η οικογένεια Παντελή Μέρμηγκα 20 Ευρώ.
Η οικογένεια Αθανασίου Κ. Βλάχου 20 Ευρώ.
Η οικογένεια Παύλου Βλάχου 40 Ευρώ.
Η οικογένεια Μίμη Παπαχρήστου 40 Ευρώ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου ευχαριστεί θερμά το ζεύγος Θωμά και Ευαγγελίας Μαζιά για τις γενναίες και συνεχείς προσφορές τους στον Ιερό Ναό και τα εζωκλήσια του Χωριού μας.

Το Εκκλησ. Συμβούλιο

ΔΩΡΕΑ

Για τα 100 φύλλα του "Νεχωρίτη"

Ο Γιώργος Κ. Γιάνναρης, με την ευκαιρία του γιορτασμού των 100 φύλλων του "ΝΕΧΩΡΙΤΗ", προσέφερε το ποσό των 350 Ευρώ για την κάλυψη των ταχυδρομικών εξόδων αποστολής της εφημερίδας στην Αμερική (τριμήνου Οκτ., Νοεμ., Δεκ. 2004) με τις ευχές:

"να γιορτάσει "Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ" πολλές εκατοντάδες φύλλα".
Με αδελφικούς χαιρετισμούς"

Γ. Κ. ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ

" Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ "

Φυλλομετρώ τα φύλλα σου
Καλή μου εφημερίδα
Και βρίσκω πως μεγάλωσες
Κι έφτασες τα εκατόσου.

....

Σε καρτερώ κάθε φορά
Ναρθείς στο σπιτικό μου
Να φέρεις χαμπέρια και
χαρά
Από τους χωριανούς μου.
N.M.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 210 9717629 - 210 7645280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

ΕΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Η γενιά μας, εμείς όχι της τρίτης ηλικίας, αλλά της τρίτης Νεότητας, ζήσαμε και θυμόμαστε με νοσταλγία αυτές τις χριστουγεννιάτικες γιορτές, που ζήσαμε στην παιδική και εφηβική ηλικία, προπάντων στα χωριά μας.

Έχομε πάντα τη γεύση των χριστουγεννιάτικων φαγητών και γλυκισμάτων, που ετοίμαζε η μάνα μας, δεν υπήρχε τότε βλέπετε η κατ' οίκον διανομή φαγητών (delivery).

Είχαν μια γοητεία εκείνες οι μέρες, μια μυσταγωγία, παρά τη φτώχεια και τις δυσκολίες. Φτωχά και στερημένα τα παιδικά μας χρόνια κι όμως τα αναπολούμε με νοσταλγία. Σήμερα όλα ισοπεδώθηκαν και έχασαν εκείνη την ομορφιά και γνησιότητα. Χαρακτηριστικές οι σκέψεις του Νέστορα Μάτσα από ένα κείμενό του που έπεσε στα χέρια μου και το διάβασα με προσοχή πολλές φορές μήπως και δώσω απάντηση στα ερωτήματά του, αλλά δεν μπόρεσα. Διαβάστε το και σεις μήπως - μήπως λέω - τη δώσετε εσείς, αλλά φαντάζομαι όχι.

Εύχομαι σε όλους καλά ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ

* * *

«Τις μέρες αυτές η παράδοση χτυπά πάλι την πόρτα μας. Και μαζί της, σαν καλοσυνάτος Αϊ-Βασίλης από την Ελληνική Καισάρεια, κουβαλά στο σακούλι της του κόσμου τις μνήμες και τις εικόνες. Αυτές που τις συντηρούσε στοργικά ο λαϊκός βίος πριν εισβάλει ως και το τελευταίο χωριό η λαίλαπα του κυδαίου εκμοντερνισμού με τις καφετέριες, τις ντίσκο και την επαναλαμβανόμενη ασχήμια των περισσότερων γιορταστικών εκδηλώσεων.

Κύκλος ολάκερος τα γιορταστικά έθιμα. Από την πλούσια λαϊκή ανθολογία των χριστουγεννιάτικων καλάντων, που άλλαζαν από τόπο σε τόπο κι από σπιτικό σε σπιτικό, ως το τραπέζι που ετοίμαζαν για τη λεκώνα Παναγιά που θα 'ρχόταν ανήμερα στο ταπεινό τους να ξαποστάσει.

Εφτά λογίων ήταν αυτά τα φαγητά που απλώνονταν στο τραπέζι, καλοστρωμένο με το τραπεζομάντιλο κι αυτό υφαντό απ' τις νοικοκυράς τα άξια χέρια στο σπιτικό αργαλειό. Και το ψωμί, στη μέση του τραπέζιού, ήταν γλυκό, να γλυκαθεί η Μάνα-Παναγιά και να βλογήσει το σπιτικό που είχε τέτοια καλή νοικοκυρά.

ΣΥΛΛΟΓΙΖΟΜΑΙ πόσο μα-

κριά απ' όλα αυτά μεγαλώνουν τα σημερινά παιδιά. Πόσο μακριά από την αληθινή παράδοση, απ' όλα εκείνα τα στοιχεία που έδιναν διάσταση στη ζωή και προσέγγιζαν ακόμη τον πιο απλό άνθρωπο στη βαθύτερη ουσία του θαύματος.

Σήμερα τις γιορτές τις «ζούμε» από τα σούπερ μάρκετ, την τηλεόραση και τα πλαστικά δέντρα.

Και το θαύμα; Το χριστου-

γεννιάτικο άστρο; Η προσκύνηση των μάγων; Ο Αϊ-Βασίλης;

Είναι μήπως μόνο μακρινή μνήμη που δε θα την ξαναζήσουμε ποτέ πια;

Ποιος μπορεί να δώσει σ' αυτά τα ερωτήματα μια κάποια απάντηση; Γιατί βέβαια γιορτές χωρίς παράδοση δεν είναι γιορτές. Ούτε για τους μικρούς ούτε για τους μεγάλους!!».

Κείμενο ΝΕΣΤΟΡΑ ΜΑΤΣΑ

ΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ UNESCO

Η λογοτεχνική Ολυμπιάδα, πήγε καλά φέτος. Και όσον αφορά τους λογοτέχνες και όλους όσους διοργανώνουν τους θεσμούς. Περίπου 5 ημέρες το διεθνές συμπόσιο της UNESCO στο Δήμο Αθηναίων και 2 ημέρες στη Σαλαμίνα ήταν αρκετές για να φανεί η άγνοια του πνεύματος των λογοτεχνών παγκόσμια, αλλά και εν Ελλάδι.

Ευτύχιστα να φέρω άλλο ένα Α' Βραβείο Ποίησης στα Ελληνοπρεπή -Ολυμπιακά ποιήματα στο 2ημερές συμπόσιο που έγινε στη Σαλαμίνα 30 και 31 Οκτωβρίου "Σικελιανός 2004" με το "Φως Ελληνικό" (λατρευτικό). Η τελετή με χορούς ομιλίες συγκροτήματα απ' όλη την Ελλάδα και διεθνώς με έκθεση βιβλίου και μεγάλων εικαστικών, έγινε στο Δήμο από την εταιρία λογοτεχνών, την UNESCO, το Δήμο Σαλαμίνας και το Διεθνές Ίδρυμα Γιάννη Κουτσοχέρα και Λένας Στρέφη Κουτσοχέρα.

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

* * *

Δημοσιεύουμε παρακάτω το βραβευθέν ποίημα:

«Φως Ελληνικό» (λατρευτικό)

1. Μούσες μου εσείς!
2. μορφές μου ανάερες!
3. που γύρω από το Δελφικό θωμό γυρνάτε
4. με τ' άσβεστο Πανάρχαιο Φως
5. με ξέπλεκα σγουρά μαλλιά - και τραγουδάτε
6. τραγούδι ειρήνης, λυρικό.
7. Κι ο Απολλών με τη λύρα του λαλεί κι αυτός
8. τραγούδι μαγικό - λαμπρών αγώνων -
9. κι άλλες πάλι φορές,
10. ο Φοίβος* που στα πλάγια των Δελφών
11. αιώνια ζει, μ' έναν αρ-

χαίο άσκαυλο, σας συνοδεύει.

12. Καθώς τα προβατάκια του, στους ίσκιους,

13. ανέμελα βοσκά, φτωχός τσοπάνος.

14. Κι αυτός γλυκό με τη φλογέρα του Ολυμπιακό

15. τραγούδι ψάλλει ειρηνικό.

16. Και γύρω απ' τον ιερό ναό,

17. η Καλλιόπη η Ευτέρπη, η Πολυμνία, η Ερατώ,

18. που να, τις βλέπω καθαρά, χορό αρχίζουσιν,

19. χορό λατρευτικό - αποτροπιακό.

20. Το θείο να σθίσουν το χρυσό

21. που για δεινά μιλάει

22. για πόλεμους και συμφορές, για κάθε τι κακό.

23. Κι εκεί στα πλάγια των Δελφών

24. να! Κι ένα φτερωτό άλογο θωρώ.

25. Είναι ο Πήγασος ο θεϊκός που τ' ανηφορί ανεβαίνει,

26. για δροσερό νερό χτυπά τη γη πηγές γεννά και φεύγει.

27. Και να μια στους Δελφούς, κι ακόμα μια στη Νημέα.

28. Και μια υποκρίνη στα Ίσθμια, κι άλλη μια στην Ολυμπία.

29. Πηγές δροσιάς, πηγές χαράς,

30. κρουνοί που πνεύμα Ελληνικό αναβλύζουν.

31. Κι η οικουμένη η σκοτεινή

32. το Ελληνικό το θαύμα περιμένει.

33. Και μια σταλαγματιά νερό ζητά να πιεί

34. και λίγο Απολλώνειο Φως, Φως Ελληνικό να ειδεί

35. κι αυτή ανημέρει -

36. η οικουμένη η σκοτεινή - κι η πονεμένη.

ΒΑΛΙΑ Κ.

* Φοίβος, άλλη ονομασία του Απόλλωνα.

ΧΟΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

παγγελία του ποιήματος του Μιχάλη Δημόπουλου "ΝΕΧΩΡΙ" (Δημοσιεύεται στη σελ. 8).

Τα φαγητά του Νεχωρίτη αρχιμάγειρα Χρ. Κοπάνη και της παρέας του ήταν πλούσια και νόστιμα. Το γλέντι ξεκίνησε με το σύνθημα του Προέδρου: "Να σηκωθούν για χορό τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου". Το γλέντι άναψε και συνεχίστηκε για αρκετές ώρες. Το Νεχωρίτικο μεράκι και τα τσαλίμια έδιναν και έπαιρναν. Οι ευχές, τα φιλιό και οι αγκαλιές ήταν στην ημερήσια διάταξη, όπως συνηθίζεται άλλωστε στα Νεχωρίτικα ανταμύματα.

Οι 300 και πλέον παρευρισκόμενοι ξεφάντωσαν και πέρασαν μια αξέχαστη βραδιά. Εκείνο το βράδυ δεν βρισκόμασταν στα ξένα. Βρισκόμασταν για κάποιες ώρες στο όμορφο Νεχωρί μας και ας μην τυλίξαμε το γαϊτανάκι.

Ας είμαστε πάντα καλά να συναντιόμαστε και να ζούμε τέτοιες όμορφες στιγμές.

ΓΙΩΡΓΟΣ Κ. ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου
Νεοχωριτών Ναυπακτίας
Κωδικός 3327

Εκδότης
ΚΩΝ. Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ
Σειρήνων 33
Βύρωνας 162 32
Τηλ./Fax: 210.76.45.280
Internet site: www.nehoritis.gr

Ηλεκτρονική σελ/ση -
Εκτύπωση
ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.
Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ.-Fax: 210.52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ
Αγισιλάου 20 - Αθήνα
Τηλ.: 210.52.36.835

Ο ΝΕΟΧΩΡΙΤΗΣ

Δελτίον Πληροφοριών των άπανταχού Νεοχωριτών Ναυπακτίας.

Έκδίδεται από Έπιτροπή μελών, του Συλλόγου των έν Άθήναις Νεοχωριτών Ναυπακτίας, κατά τριμηνίαν και διανέμεται δωρεάν.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1964
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2004
ΦΥΛΛΑ 100

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΜΑΣ

Ο έν Άθήναις Σύλλογος Νεοχωριτών Ναυπακτίας κυκλοφορεί από σήμερον το παρόν δελτίον πληροφοριών, πρὸς ἐνημέρωσιν των άπανταχού συγχωριανών μας ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων άφορώντων τόσον τήν Κοινότητά μας, ὅσον καὶ τοὺς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν διαμένοντας. Θὰ πληροφοροῦν τὸν ἀναγνώστην ἐπὶ παντός θέματος σχετικῶς πρὸς τήν κίνησιν, ζώην, ἔργα καὶ πρόδον των άπανταχού Νεοχωριτών.

Τοῦτο φιλοδοξεῖ νὰ γίνῃ ὁ ἀχώριστος σύντροφος παντός Νεοχωρίτου. Εἰς αὐτὸ θὰ εὐρίσκηται τὸν ἐνδιαφέρει σχετικὸν πρὸς τοὺς συγχωριανούς

του.

Θὰ ἐκδίδεται κάθε τρίμηνον, καὶ θὰ διανέμεται δωρεάν. Ἀριθμὸς φύλλων θ' ἀποστέλλεται τόσον εἰς τὸ χωριό, ὅσον καὶ εἰς τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου Νεοχωριτών Ἀμερικῆς διὰ τήν διανομήν του.

Αἱ πρῶται δαπάναι ἐκαλύφθησαν ἀπὸ προσφερεθείσας δωρεάς μελών τοῦ Συλλόγου Νεοχωριτών Ἀθηνῶν.

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ βοηθήσουν τήν συνέχειαν τῆς προσπάθειας αὐτῆς ν' ἀποστέλλουν τυχὸν χρηματικὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὸν κ. Κων. Μάντην Χρ. Σμύρνης 62 Καισαριανῇ Ἀθῆνας.

(Φ. 1/1964)

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ:

Κατωτέρω δημοσιεύομε ἀντίγραφο τοῦ πρώτου πρακτικοῦ ποὺ ἀποφασίσθηκε ἡ ἱδρυση τοῦ Συλλόγου.

Ἀντίγραφο τοῦ πρώτου Πρακτικοῦ ποὺ ἀποφάσισε τήν ἱδρυση τοῦ Συλλόγου

Συνεδρίασις 1η, 3.10.1950
Πρακτικὸ ἱδρύσεως Σωματείου.

Οἱ κάτωθι καταγόμενοι ἐκ Νεοχωρίου τῆς Ναυπακτίας καὶ διαμένοντες έν Ἀθήναις κ.κ. Νικόλαος Δ. Παπανικολάου, Δημήτριος Παπανικολάου, Ἰωάννης Σγάγιας, Σπυρίδων Κώτσαλος, Ἀλέξιος Κώτσαλος, Νικόλαος Καραδήμας, Κων)νος Φούρλας, Κων)νος Κουβελάς, Κων)νος Λάππας, Ἀπόστολος Καραγιάννης καὶ Ἀπόστολος Σγάγιας, Ἕλληνες πολῖται ἔχοντες τὰ κατὰ τὸν Νόμον 281)1914 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη, καὶ των σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος προσόντα διὰ τήν ἱδρυσιν Σωματείου συνελθόντες σήμερον:

Ἀποφασίζομεν

1) Ἰδρύομεν έν Ἀθήναις Σωματεῖον ὑπὸ τήν ἐπωνυμίαν «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΕΟΧΩ-

ΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ» οὔτινος ἔδρα ὀρίζονται αἱ Ἀθῆναι, σκοπὸς δὲ ὁ έν τῷ συνταγέντι Καταστατικῷ ἀναγραφόμενος.

2) Ψηφίζομεν καὶ ἐγκρίνομεν τὸ συνταγέν Καταστατικόν, συγκείμενον ἐξ ἄρθρων εἴκοσι ὅπερ ὑπεγράψαμεν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 79 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

3) Ἀναθέτομεν εἰς τὸ ἐκλεγέν προσωρινὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τήν κατὰ τὸν Νόμον ἀναγνώρισιν τοῦ Σωματείου.

Τὸ παρόν Πρακτικὸν ἐγένετο εἰς οἱπλοῦν ὑπογραφὴν ὑφ' ἡμῶν.

Οἱ ἱδρυταὶ

Ὅνοματεπώνυμον — Ὑπογραφαὶ

Τὸ πρῶτο Διοικητικὸν Συμβούλιο συγκροτήθηκε εἰς σῶμα ὡς κάτωθι:

Νικόλαος Παπανικολάου, Πρόεδρος, Ἰωάννης Σγάγιας, Ἀντιπρόεδρος, Δημήτριος Παπανικολάου Γεν. Γραμματεὺς, Κων)νος Φούρλας Ταμίας καὶ μέλη Σπυρίδων Κώτσαλος, Ἰωάννης Πέτσας καὶ Ἀπόστολος Καραγιάννης.

(Φ. 12/1980)

Συνελήφθη

ὁ κλέφτης
των εκκλησιῶν

Πληροφορούμαστε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ λήστεψε τὴν Εκκλησίαν τοῦ χωριοῦ μας συνελήφθη ἀπὸ τὴν Αστυνομία τοῦ Καρπεννησίου καὶ ομολόγησε ὅλα τα... κατορθώματά του.

Ἦταν κάποιος νεαρός, ποὺ εἶχε ρημάξει τις Εκκλησίες ἀπὸ τὴν Καρδίτσα ὡς τὴ Ναύπακτο.

Πόσα ἦταν τα... κέρδη ποὺ ἀπεκόμισε ἀπὸ ὅλες τις... ἐπιχειρήσεις του; Κρατηθεῖτε!

Πενήντα δύο (52) εκατομμύρια!

Καὶ τώρα αὐτὸς μεν «ποιεῖται διακοπὰς» του στις φυλακές τῆς Ἀμφισσας, ὁ δὲ τόπος μας απαλλάχτηκε ἀπὸ ἕναν επικίνδυνον κακοποιό.

(Φ. 74/1998)

Ὁ Σύλλογος τοῦτος ἱδρυθεὶς τὸ 1950, ἔχει ἀναπτύξει ἀξιόλογον δρᾶσιν, παρὰ τὰ πενιχρά οικονομικά του μέσα.

Πρῶτος Πρόεδρος αὐτοῦ ἐξηγήματι σεν ὁ κ. Νικόλαος Παπανικολάου, ἐργασθεὶς ἀποδοτικὰ έν συνεργασία μετὰ τοῦ ἀειμνήστου ἐξαδέλφου τοῦ Δ. Παπανικολάου. Διὰ τοῦτο ὁ Σύλλογος τὸν ἔχει ἀνακηρύξει ἐπίτιμον Πρόεδρον. Ἐν συνεχείᾳ ἐξηγήματι σεν Πρόεδροι τοῦτο οἱ κ.κ. Δ.Γ. Ντοῦζος, Ἀθ. Κ. Βλάχος, Κων. Φ. Μέμος, τώρα εἶναι ὁ κ. Κων. Μάντης.

Ὁ Σύλλογός μας εἶναι ὁ ἀρχαιότερος των ἄλλων χωριῶν τῆς Ναυπακτίας.

Κυριότερα ἔργα τοῦ Συλλόγου.

1. Διέθεσε χρήματα διὰ τὴν ὁδοποιαν τῆς Κοινότητος. 2) Ἐβοήθησε διὰ φορὰ ἀναξιοπαθούντα πρόσωπα. 3) Ἐδῶρσε 1 Λοῦξ 1.000 κηρίων εἰς Κοινότητα εἰς μνήμην Δ. Παπανικολάου. 4) Κατασκεύασε τὴν Κοινοτικὴν Βιβλιοθήκην εἰς μνήμην ἱατροῦ Κ. Φούρλα. 5) Συνεκέντρωσεν ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ἀρκετὰ βιβλία διὰ τὸν ἐμπλουτισμὸν τῆς ἐν λόγω Βιβλιοθήκης. 6) Ἐτέλεσεν μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ ἀ-

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ συγχωριανὸς μας κ. Γεωρ Ζάχος ἔχασε 40 πρόβατα ἀπὸ κεραυνὸ στὸ Παλιονέχωρο. (Φ. 3/1976)

ΕΚΛΕΙΣΕ ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ανοίγοντας σήμερα στο γραφεῖο μου τὴν καθημερινή αλληλογραφία μου, στάθηκα σ' ἕνα ἔγγραφο καὶ διάβασα παγωμένος: «καταργεῖται οριστικὰ τὸ 110 Δημοτικὸ Σχολεῖο Νεοχωρίου...».

Πρώτη φορά ἐκλαψα στο χώρο τῆς δουλειᾶς μου. Πρώτα ἀπὸ πόνο, γιατί μεγάλωσα καὶ πρόσφερα σ' αὐτὸ τὸ χώρο πᾶνω ἀπὸ 16 χρόνια καὶ ὕστερα ἀπὸ ἀγανάκτηση,

γιατί οἱ υπεύθυνοι βιάστηκαν νὰ υπογράψουν τὴ ληξιαρχικὴ πράξη θανάτου τοῦ Σχολείου μας.

Ἡ συναισθηματικὴ φόρτιση δὲ μου ἐπιτρέπει νὰ ἀναφερθῶ τώρα στις αἰτίες ποὺ προκάλεσαν τὴν κατάργησή του.

Ἐχομε ὅλοι υποχρέωση νὰ περισώσουμε τὰ ἐξοπλιστικὰ καὶ ἐποπτικὰ μέσα, νὰ διατηρήσουμε καὶ νὰ αξιο-

ποιήσουμε τὸ διδακτήριο. Ἀς μὴ λεηλατηθεῖ περισσότερο. Πρὸς τὸ τέλος Μαΐου ἐπισκέφτηκα με τὸν κ. Προϊστάμενο Δημ. Σχολείων Ναυπακτίας τὸ χωριό μας καὶ συζητήσαμε γιὰ τὴν κατάσταση ποὺ διαμορφώνεται τώρα.

Μέσα ἀπὸ τις στήλες τῆς εφημερίδας μας κάνω ἐκκλήση πρὸς ὅλους νὰ ενδιαφεροῦμε ἀμεσα γιὰ τὴν παραπέρα τύχη τοῦ Σχολείου μας, ἀφοῦ ἡδη περιέρχεται στὴν Κοινότητα (Δῆμο) σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Καὶ αὐτὴ ἡ ευκαιρία, πιστεύω, θὰ μας δοθεῖ τὸ καλοκαίρι στο χωριό μας. Κι ὡς τότε -

Καλὴ ἀντάμωση.
Αντ. Μασγάλας

(Φ. 74/1998)

ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

Ἡ ραδιενέργεια χτυπᾶ τους Νεχωρίτες. Ναι! Ναι! Μὴ γελάτε. Τους χτύπησε καὶ μάλιστα σὲ ἀσχημὴ εποχὴ.

Εκεῖ, ποὺ ὅλα ἦταν ἑτοιμα καὶ ἔμενε μόνο νὰ ταχυδρομηθοῦν οἱ προσκλήσεις γιὰ τὴν ἐτήσια ἐκδρομὴ τοῦ Συλλόγου τους, νὰ τα μπεκερέλ, νὰ τα μιλιρέμ, νὰ τα ιώδια, νὰ τα στρόντια.

Ἔτσι, τὸ Δ.Σ. — με τὴ σύμφωνη γνώμη καὶ ὀρισμένων συγχωριανῶν — καὶ περισσότερα γιὰ λόγους καθαροῦ προληπτικοῦ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ φόβο ἀποτυχίας τῆς ἐκδρομῆς, ἀποφάσισε τὴ ματαίωσή της.

(Φ. 29/1986)

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΑΣ

Στις 19.11.78 ὁ Σύλλογός μας πραγματοποιεῖ στο κέντρο ΧΩΡΙΟ συνεστίαση γιὰ τοὺς νέους τοῦ χωριοῦ μας. Σ' αὐτὴ παρεδρέθησαν πολλοὶ νέοι συγχωριανοὶ μας, ποὺ μέσα σὲ μιὰ ζεστὴ καὶ ἀδελφικὴ ἀτμόσφαιρα γλέντησαν με πολλὸ κέφι. Ἐκεῖνο ποὺ ἔκαμε ἰδιαίτερη ἐντύπωση, ἦταν ὁ ἐνθουσιασμὸς των παιδιῶν, ὅταν ἡ ὀρχήστρα ἔπαιξε ἑλληνικοὺς δημοτικούς χωρούς. Ἦταν κάτι τὸ συγκινητικὸ.

Ὅλοι, μὰ ὅλοι οἱ νέοι μας σηκώθηκαν στὴν πίστα καὶ χόρεψαν τοὺς λεβέντικους πατροπαράδοτους χωρούς. Εὐγε στοὺς νέους μας, ποὺ διατηροῦν καὶ προβάλλουν τὴν παλιὰ κληρονομιά μας, σὲ μιὰ ἐποχὴ καὶ σὲ μιὰ κοινωνία, ποὺ, ἡλεημένα ἢ ἀθέλητα ἀδιάφορα, ἔχουν θεοποιήσει κάθε ξενόφερτη ἀνοησία καὶ ἀηδεία, παραγκωρίζοντας τὴν παλιὰ παράδοσή μας.

(Φ. 9/1978)

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ὁ Σύλλογος Ἑλληνικῆς Κληρονομιάς Κεντρικῆς Πενσυλβάνιας, προγραμματίζει νὰ ἀνεβάσει στὴν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Harrisburg, τὸ ἔργο «Ὁ Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας», στις 13.12.98.

Ἡ πλειοψηφία των ηθοποιῶν, ποὺ θὰ παίζουν στὴν παράστασή αὐτή, θὰ εἶναι Νεχωρίτες, ὅπως δήλωσε ὁ κ. Βασίλειος Κώτσαλος, πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Νεοχωριτών.

(Φ. 76/1998)

ΓΑΜΟΙ: Τὴν 8/3/64 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς Δ)δος Ἑλένης Μπούρα μετὰ τοῦ Θεοδώρου Γώγωνα.

Ἐπίσης ὁ Φώτιος Μέμος ἐτέλεσε τοὺς γάμους τοῦ μετὰ τῆς Δ)δος Εἰρήνης Κανελλάκη τὴν 19/7/64 εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Σπυρίδωνος (Σταδίου).

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ: Εἰς Ἁγίον Δημήτριον Ψυχικοῦ ἐγένετο ἡ βάπτισις τοῦ υἱοῦ τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Ἀλέκου Φλώρου. Ἀνάδοχος ἦτο ὁ Νομάρχης Τρικκάλων κ. Παϊτάκης Ἐμ. ὅστις δνόμασε τοῦτον Γεώργιον, χοροστατούντων τῶν μητροπολιτῶν Τρικκάλων καὶ Πατρῶν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ: Δέσποινα Στεφ. Μάντη ἄρρεν, Ἑλένη Π. Εὐαΐδου (Μπουραξέρη) ἄρρεν.

(Φ. 1/1964)

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

Νικόλαο δνόμασε, τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. καὶ κ. Ἀθαν. Βλ. Χου, ὁ κ. Κων. Ρεντζής, ὑπάστηνός, πού τὸ βάπτισε τὸ καλοκαίρι στὸ χωριό.

(Φ. 2/1967)

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Το ζεύγος Γεωργίου καὶ Βάλιας Φλώρου βάπτισε τὸ κοριτσάκι τοῦ καὶ τὸ ὀνόμασε Ξένια.

- Στις 7/11/2004 τὸ Ζεύγος Νικολάου καὶ Μαρίας Βλάχου βάπτισε τὸ κοριτσάκι τοῦ καὶ τὸ ὀνόμασε Παναγιώτα.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

(Φ. 100/2004)

ΑΦΙΞΕΙΣ: Ἀφίχθησαν ἐξ Η.Π.Α. ὁ Δημήτριος καὶ Αἰκατερίνη Μπουραξέρη, καὶ ὁ Ἰωάννης Θ. Μάλλιος.

Ἐπέστρεψεν ἐξ Η.Π.Α. ἡ κ. Μαρία Ἀθ. Βλάχου, μεταβάσας δι' ὀλιγόχρονον διαμονὴν εἰς Ν. Ὑόρκην. Ἐπίσης ἀνεχώρησε διὰ Ἀμερικὴν ὁ κ. Ἀθανάσιος Γ. Ντοῦζος, μεταβάς πλησίον τοῦ πατρὸς τοῦ.

Ὁ κ. Ἀλέκος Φλώρος μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ, διήλθε τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀνεχώρησε εἰς Τρίκαλα. Κ. Μάντης ἐπισκεφθεὶς τὸ Μεσολόγγιον — Ματαράγκα — Ἀγρίνιον ἐπέστρεψεν.

(Φ. 1/1964)

ΝΕΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Ἐφυγὰν γιὰ τὴν Η.Π.Α. ἀμερικῆς καὶ γιὰ μόνιμη ἐγκατάστασιν οἱ χωριανοὶ μας: Οἰκογενεῖαι καὶ, οἱ κ. κ. Κων. Πλάκας, Κων. Σπανός, Κων. Λιάζης, Νικ. Θ. Καλαθάς, καὶ Ἀνδρ. Π. Καρανδρέας μετὰ τῆς γυναῖκα τοῦ, οἱ Ἀθαν. Πανόγος, Γεώργ. Χαματζίης, Στέφ. Θ. Καλαθάς, Ἀντ. Παληομήτρος, Ἀριστ. Χρήστος καὶ Βασιλικὴ Ἰωάν. Καλαθά, Βασίλειος καὶ Εὐαγγελία Γεωργ. Λαζοδόμου.

Γιὰ τὴν Αὐστραλίαν ἔφυγε ὁ Νικόλαος Παπανώστας καὶ γιὰ τὸν Καναδὰ ὁ Ἀθαν. Γάγιας. Ἐ' ὅλους αὐτοὺς ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθῇ ναις Νεχωριτῶν εὐχεταὶ καλὴ προκοπὴ καὶ γρήγορα νὰ γυρίσουν στὴν ἀγαπητὴν νῆμα πατρίδα.

(Φ. 2/1967)

Μία διαπίστωση:

Ἀπ' τοὺς ὑπερεκατὸ Νεχωρίτες, πού εἴμαστε στὴν Ἀθήνα, μόλις καὶ μετὰ βίας συγκεντρωθήκαμε γύρω στοὺς τριάντα στὴ Γεν. Συνέλευση τοῦ Συλλόγου. Γιατί ἀλήθεια τόση ἀδιαφορία; Ἐλλειψὶς ἀγάπης πρὸς τὸ χωριὸ καὶ τοὺς χωριανούς μας; Πρὸς Θεοῦ. Οὔτε πού νὰ τὸ σκέπτεται κανένας. Ἀλλ' ὅμως ἂν συνέβαινε κάτι τέτοιο.

Ἀμέλεια; Ἴσως. Ἀλλὰ καὶ τόση ἀμέλεια δὲν δικαιολογεῖται: Δὲν εἶναι καὶ κόπος νὰ παραβρεθῇ κανεὶς στὴ Γεν. Συνέλευση. Μία ἡ δύο ὥρες τὸ χρόνο ἂς τὶς ἀφιερῶσουμε γιὰ τὸ χωριὸ καὶ τοὺς συγχωριανούς μας. Τὶς ἀγγίζουν,

(Φ. 2/1967)

ΝΕΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τὸ Τοπικὸ Συμβούλιον τοῦ χωριοῦ μας τὸ ἀποτελοῦν οἱ:

Φούρλας Αθανάσιος, Μπαλαφούτας Δημήτριος καὶ Κρανιάς Απόστολος.

Τοὺς συγκαίρουμε ὅλους γιὰ τὴν ἐκλογὴν τοὺς καὶ τοὺς εὐχόμαστε ἐπιτυχία στὸ ἔργο τοὺς.

(Φ. 76/1998)

Ο ΠΑΠΑ — ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΕΙΤΑΙ

Ο παπα - Γιάννης Σαλτὸς συνταξιοδοτεῖται. Τὴν Κυριακὴ 30 Αυγούστου, μας ἀποχαιρέτησε. «Ἦρθε νέος καὶ φεύγω γέρος», εἶπε. Εφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας μας ἐπὶ 29 συναπτὰ ἔτη, 1958 — 1987, (πρωτολειτούργησε στὸ Νεοχώρι 20 Ἰουλίου 1958, ἑορτὴ τοῦ Προφήτη Ηλίου). Εὐσεβέστατος ευλαβέστατος, υποδειγματικὸς λειτουργὸς τοῦ Υψίστου. Καὶ ἐργατικώτατος καὶ συνεργατικώτατος.

Τὸν ἀποχωρίζομαστε με πολλὴ συγκίνηση. Τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν προσφορά τοῦ καὶ τοῦ εὐχόμαστε ἀνῶδυνο καὶ εἰρηνικὸ τὸν ὑπόλοιπο χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ.

(Φ. 34/1987)

ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Με ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπακτίας κ. Αλεξάνδρου μετατέθηκε ἀπὸ τὴν Ἀράχθον πού υπηρετοῦσε, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως Θεοτόκου ὁ συμπατριώτης μας ιερέας Νικόλαος Μασγάλας. Ὁ Σύλλογός μας καὶ ὅλοι οἱ Νεχωρίτες αἰσθάνθηκαν χαρὰ γιὰ τὴν τοποθέτησιν αὐτῆς, καὶ εὐχόμαστε δημιουργικὸ καὶ πλούσιο νὰ εἶναι τὸ ἔργο τοῦ, ἐπ' ἐπιφελείας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας καὶ τοῦ χωριοῦ. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον ὑπόσχεται ὅτι θὰ εἶναι συμπαράστατος καὶ βοηθὸς στὸ ἔργο τοῦ.

(Φ. 35/1988)

Η ΣΚΕΨΗ ΜΑΣ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ

Ὁ νοὺς μας τοῦτες τὶς μέρες εἶναι στραμμένος στοὺς χωριανούς μας τῆς Ἀμερικῆς, πού δοκιμάστηκαν πολὺ ἀπ' τὸ πυρηνικὸ ἀτύχημα τοῦ Χάρνσμπαργκ.

Κυνηγούμενοι οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὰ σπίτια τοὺς καὶ τὶς δουλειές τοὺς ἀπὸ ὑπολοῦ, ἀόρατο καὶ φοβερὰ ἐπικίνδυνον ἐχθρὸ, δρῆκαν φιλόξενο καταφύγιον σὲ συγγενεὶς καὶ φίλους συγχωριανούς μας. Ἐτσι ἀποδεικνύεται γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀλληλοδοξία τῶν ξενητεμένων Χωριανῶν μας.

Κι' ἐμεῖς ἀπ' τὴν Πατρίδα συμπαράστατοί μας ἐπὶ τὴν δοκιμασίαν τοὺς καὶ τοὺς στέλνουμε τὴν ἀγάπην μας, τὴν συμπάθειάν μας καὶ τὶς εὐχές μας.

Τοὺς εὐχόμαστε γρήγορα, πολὺ γρήγορα, νὰ γυρίσουν στὰ σπίτια τοὺς καὶ στὶς δουλειές τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ χαρούμενοι.

Τὸ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

(Φ. 10/1979)

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Κατὰ τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς τῆς 5 Ἰουλίου 1964 ἐξελέγη τὸ κάτωθι Κοινοτικὸν Συμβούλιον, Πρόεδρος: Ἀριστ. Μέμος καὶ μέλη Γ. Μαρζιάς, Στ. Χολέβας, Δ. Παπακώστας, καὶ Ἀθ. Σγάλιας.

(Φ. 1/1964)

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Μὲ χαρὰ καὶ συγκίνηση ὑποδεχτήκαμε τὸ Σάββατον τὸ ἐξῆς, 28 Μαΐου πολλοὺς συγχωριανούς μας, πού ἔφτασαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Πάτρα καὶ τὸ Ἀγρίνιο. Μαζί τοὺς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου. Τὸ βράδυ ἔφαγαν μαζί ψητό, πού εἶχε φροντίσει ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκκλησίαν καὶ πλατεῖαν γεμάτες κόσμον. Θυμηθῆκαμε Ἀύγουστιάτικες Κυριακὰς. Στὴ λειτουργίαν χοροστάτησαν ὁ Πανσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Χ. Μέρμηγκας, ὁ Αἰδεσιμώτατος Πάπας Γιάννης Σαλτὸς καὶ ὁ Διάκονος Π. Μασγάλας. Μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου καὶ τὰ μέλη συνεργάστηκαν μετὰ τὸν Πρόεδρον τοῦ χωριοῦ καὶ ἄλλους τοπικοὺς παράγοντες. Ὅλοι ἐμείναν εὐχαριστήμενοι ἀπὸ τὶς ἐργασίες, πού ἔρχισαν καὶ συνεχίζονται γιὰ τὴν τσιμεντοστρωσὴν τοῦ δρόμου ἀπὸ τὴν πλατεῖαν ὡς τὴν ἐκκλησίαν μετὰ τὸν ἐξοδὸν τοῦ Συλλόγου.

Τὸ βράδυ παρατέθηκε δείπνον σὲ ὅλους ἀπὸ τὸ δάσκαλον κ. Χ. Παπανικολάου. Ψητὸ κατσικάκι, ντόπιον κρασί καὶ ἐκλεκτοὶ μεζέδες ἔφεραν γρήγορα τὸ κέφι...

Στὴν ἀοχή ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου εὐχαρίστησε τὸν κ. Παπανικολάου ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν σειράν του καὶ φανερά συγκινημένος εἶπε.

«Ὅλοι οἱ Νεχωρίτες ὅπου κι ᾗ βρίσκονται σέβονται τὴν ἀγάπην τοῦ χωριοῦ. Ζοῦνε μετὰ τὴν σκέψιν τοῦ, τὸ λαχταροῦν τὸ καμάρωσιν καὶ τὸ φροντίζουν. Σὲ ὅλους σας εὐχομαι νὰ ἔχετε ἀγάπην, ὁμόνοιαν καὶ νὰ εὐρίσκειτε περιστάσεις, εὐκαιρίας, γιὰ νὰ ἐπισκεπτεσθε τὸ χωριὸ. Γιὰ τὸ αὐτὸ τὸ χωριὸ ἀξίζει ὀλίγη κηλὴ, πού λεηλατεῖται στὶς πολιτείας. Τὴν ἀγάπην καὶ τὸν πόνον σας γιὰ τὸ χωριὸ νὰ τὸ μεταδώσετε καὶ τοὺς νέους».

Ἀκολούθησε διαλογικὴ συζήτηση πρὸ ὅλους σὲ φιλικὴ ἀτμόσφαιρα ἀνὰ σὲ θέματα τοῦ χωριοῦ καὶ σὲ ραστηριότητες τοῦ Συλλόγου. Τὸ λέντι κορυφώθηκε τὰ μεσάνυχτα αἱ συνεχίστηκε ὡς ἄργα.

Τὴν ἐπομένη ἐτοιμάστηκαν μάζεαν ὅσα καλούδια μπορούσαν νὰ ροσφέρουν σὺν τὴν ἐποχὴν καὶ ἀσώρησαν ὅλοι εὐχαριστήμενοι.

Ο ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

(Φ. 5/1977)

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

Τὸ «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» ὅλοι μας, δῶ σὺν Ἀμερικῇ, μετὰ πάθος τὸν διαβάζουμε μεγάλοι καὶ μικροί.

Ἐκεῖ τὰ νέα τοῦ Χωριοῦ γυρεύουμε νὰ βροῦμε καὶ τῆς πατρίδας τὴ φωνὴν ν' ἀκούσουμε ποθοῦμε.

Τὰ γράφει ὅλα ὁμοῦ. Μᾶς τρέφει τὴν ἐλπίδα τοῦ γυρισμοῦ ἀπ' τὴν ξενιτειά, σὺν λατρευτῇ πατρίδι.

(Φ. 7/1978)

Κ. Λιάζης

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἀγαπητὲ συγχωριανέ μου «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»,

Γιὰ τὴν ἐπανεκδόσιν σου εὐχομαι ὁλόψυχα καλὴν εὐέεσιν εἰς τὸ θαρρὺ ἔργον, πού ἀνέλαβες, καὶ σὺ ὑπόσχομαι πλήρη συμπαράστασιν.

Ἐχω πεποιθήσιν πῶς καὶ ὅλοι οἱ ἀπανταχοῦ Νεχωρίτες θὰ συνδράμουν τὸ κατὰ δύναμιν ἕκαστος, ὥστε νὰ ἀνταποκριθῇς πληρέστερα εἰς τοὺς σκοποὺς σου διὰ τὸ καλὸν τοῦ χωριοῦ μας καὶ τῶν χωριανῶν φυσικά.

Οἱ πῶς πολλοὶ γέννημα θρέμμα τοῦ χωριοῦ μας μεγαλώσαμε μετὰ τὸν ἴδιον τρόπο καὶ μετὰ τὰ ἴδια μέσα σὺν πραγματικὰ ἀδέλφια.

Στὴ μάλλινη Σαρμανίτσα μᾶς κούνησαν οἱ γονεῖς μας, μετὰ τὶς ἴδιες παιδικὰς τροφὰς «ΚΟΤΡΟΤΣΙΟΥ» μᾶς ἔθρεψαν καὶ μετὰ τὰ ἴδια κλασσικά παμπάλαια παιχνίδια παιζαμε ὁμαδικά. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀργότερα μεγαλώσαμε, μετὰ τὸν ἴδιον τρόπο, στίθαμε καὶ ἐμεῖς τὶς πέτρες γιὰ νὰ βγάλωμε ἀπὸ αὐτὲς τὸν ἐπισύσιον.

Φτωχὸ καὶ ἄγονο εἶναι τὸ χωριὸ μας, ἀλλὰ ἐμεῖς τὸ ἀγαπάμε, δὲν μόνον σὺν ἰδιαίτερῃ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ διότι ἔχει πολλὰς χάρες, πού ἔν τὶς ἔχουν πολλὰ ἄλλα χωριά καὶ ὡς εἶναι εὐφωρότερα.

Αὐτὲς οἱ πέτρες (πού εἶναι περισσότερες καὶ ἀπὸ τὸ χῶμα) εἶναι θαμμένες μετὰ αἷμα καὶ ποτισμένες μετὰ τὸν ἰδρώτα, ὥστε αὐτὸ τὸ λίγο, πού ἀποδίδουν νὰ εἶναι νόστιμο, γλυκὸ καὶ εὐδιαστικό.

Ἐγώ, ἀδελφέ μου «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», δὲν ἔφαγα ποτέ μου ρόκα (καλαμπόκι) ἀνδρὴν γλυκεῖαν ἄλλου, ὅπως στὸ δικὸν μας τὸ χωριὸ, οὔτε κεράσια, οὔτε μούρες, οὔτε σῦκα βρήκα ποθενά τόσο γλυκὰ ἢ καὶ ροδάκινα, μικρὰ μὲν, ἀλλὰ πολὺ εὐδιαστικά.

Οἱ ντομάτες, δὲν μυρίζουν ποθενά, ἔστω καὶ λίγο ντοματιά. Τὸ κατὰ τὸ ψωμί, πού λαχταροῦσα καὶ ἂς τὸ τρώγα ξερό, δὲν τὸ ξανάφαγα ἄλλου οὔτε καὶ τὸ χαμοκούκι τὸ γλυκὸ καὶ τὸ ζεστό, πού δὲν τὸ χόρταινα, θυμάμαι, μετὰ τὸν ἀλμυρὸν.

Ἄγονο εἶναι τὸ χωριὸ μας καὶ ἡ σοδειὰ τοῦ λιγοστέ, ὅμως αὐτὸ τὸ λίγο πού παράγει, εἶναι νόστιμο πολὺ.

Δὲν μιλῶ γιὰ τὸν καθαρὸν ἀέρα, γιὰ τὰ ἔλατα, τὰ πλατάνια καὶ τὰ κρουσταλλένια τοῦ νερά, γιὰ τὴν αὐτὰ τὰ ἔχουν ὅλα σχεδὸν τὰ χωριά.

Τὸ χωριὸν μας τ' ἀγαπάω, τὸ ποτιάζω, τὸ λαχταρῶ, γιὰ τὴν ἔχει πολλὰς χάρες, μὰ δὲν μπορῶ νὰ τὶς γεύω.

Σοὺ ἀποστέλλω ταχυδρομικῶς χίλιες πεντακόσιες (1.500) δραχμὰς. Ἐξ αὐτῶν, ἀφοῦ κρατηθῇ ἡ ἐτήσια συνδρομὴ μου, ὡς καὶ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ 1977, παρακαλῶ, ὅπως δεχθῇτε τὰ ὑπόλοιπα διὰ τὴν ἐνίσχυσίν σου καὶ δὲν θὰ ἀρκεσθῶ μόνον σὲ αὐτά.

Ἀθήναι 10-2-1977

Μὲ ἀγάπην

ΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΛΑΖΟΔΗΜΟΣ

(Φ. 4/1977)

Ο Πολιτισμός στο Νεχώρι

«Τὴν ξενιτιά, τὴν ὀρφάνεια, χωρὶς μας, τὰ καλὰ τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ τὰ γνώρισε κάπως τερα εἶν' τὰ ξένα.»

Λοιπόν:

ΟΜΠΡΕΛΛΑ πρωτόφερε ὁ Παπακωστογιώργης (γύρω στὰ 1900), ταξιδιώτης τῆς Ρωσίας. Αἰσθησιὶς τοῦ ξενιτιῶν. Καὶ κάποιοι κόλλησε στὸ νεωτεριστὴ τὸ παραγκώμι «Ὀμπρέλλας». (Καὶ «Ὀμπρέλαιναι» ἡ γυναῖκα του, «Ὀμπρέλαιοι» οἱ ἀπόγονοί του).

ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟ πρωτακούστηκε στὸ Παπανικόλα τὸ σπῆτι τὸ 1912. Τὸ εἶχε φέρει ὁ Βλαχότσιος ἀπὸ τὴ Ρωσία.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ πρωτοβγήκε τὸ 1914. Σῶζεται μιὰ ἐβδομα-

διαία φωτογραφία τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου ἐπὶ δασκάλου Λαμπράκη. Τὴν εἶχε βγάλει ὁ Ἀγρινιώτης φωτογράφος Ξυθάλης.

ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ πρωτοφάνηκε νὰ πετᾷ πάνω ἀπὸ τὸ Νεχώρι τὸ 1917.

ΤΗΛΕΦΩΝΟ (κοινοτικὸ) πρωτολειτούργησε τὸ 1920. Ὡς τότε, ὅποιος ἤθελε νὰ κάμει τηλεφώνημα ἢ νὰ στείλει τηλεγράφημα, πᾶν ποδαράτο στὸν Πλάτανο.

ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ πρωτοκατασκευάστηκε τὸ 1929, μετρεῖς, ἀρχικά, πετρόχτιστες βρύσες (στοῦ Κουβελά, τοῦ Πλάκα, τοῦ Φούρλα) καὶ τέταρτη βρύ-

● Συνέχεια στὴ 2η σελίδα

● Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα

ση με συντριβάνι στὴν Πλατεία.

ΓΕΦΥΡΙ στὸ Φίδαρη πρωτόγινε τὸ 1930. Ἦταν μιὰ κρεμαστὴ ἀρθρωτὴ σιδηρογέφυρα γιὰ πεζοὺς καὶ ζῶα (στὴν ἴδια θέσιν πού σήμερα ἡ τσιμεντογέφυρα).

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΔΡΟΜΟΣ πρὸς Εὐρυτανία ξεκίνησαν ὡς ἰδέα τὸ 1932 (ὅταν τὸ Κρίκελλο συνδέθηκε μετὰ τὴ Ράχη). Πρῶτη τσιπσιὰ στὸ Νεχωρίτι-κο τὸ 1934.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ πρωτοπῆρε ὁ γιατρός Κολατσάνης τὸ 1939. Εἶχε ὑγρὴ μπαταρία καὶ μιὰ τεράστια ὀριζόντια κεραία. Τὸ ραδιόφωνο αὐτὸ ὑπῆρξε πολὺτιμο κατ' ἀτὰ χρόνια τῆς Κατοχῆς ὡς μοναδικὸ μέσο ἐπικοινωνίας μας μετὰ τὸν ἐλεύθερο κόσμο.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ πρωτοσφύριξε στὸν «Κοτρώτισιο» στὶς 25.5.1952.

ΓΙΩΤΑΧΗΣ Νεχωρίτης πρωτόρθε στὸ Νεχώρι ὁ Γιώργος Ν. Μάλλιος τὸ 1956.

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗ πρωταπὸ χτησε τὸ Σχολεῖο τὸ 1958.

ΒΡΥΣΕΣ σὲ σπῆτια μπῆκαν ἀπὸ τὸ 1960 καὶ ἐδῶθε.

Δ. ΦΟΥΡΛΑΣ
(Φ. 23/1984)

Απὸ τὸ Νεχωρίτικο πανηγύρι που ἐγίνε στὴν Αμερικὴ στὶς 23 Αυγούστου

Νεχωρίτισσες καὶ Νεχωρίτες ντυμένοι ἐθνικὲς ἐνδυμασίες, κάτω ἀπ' τὶς πυκνὲς φυλλωσιές του πάρκου του Συλλόγου τοὺς στο Harrisburg καὶ μέσα στους ἤχους τῶν δημοτικῶν μας τραγουδιῶν χόρεψαν λεβέντικα τοὺς παραδοσιακοὺς χοροὺς μας, αποσπώντας τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰ συγχαρητήρια Ἑλλήνων καὶ Αμερικανῶν, που παρεβρέθησαν στο πανηγύρι.

(Φ. 72/1997)

Τὸ ὄνειρο στέγασης τοῦ Συλλόγου πραγματοποιήθηκε

Σύμφωνα με τὴν ἀπόφαση τῆς ἑκτακτῆς Γενικῆς Συνέλευσης τοῦ Συλλόγου, πού λήφθηκε ὁμόφωνα στὶς 20.10.84 καὶ μετὰ τὴν ὁποία ἐξουσιοδοτήθηκε τὸ Διοικ. Συμβούλιο νὰ προ-

βεῖ στὴν ἀγορὰ τῆς αἵθουσας, πού βρίσκεται στὴν ὁδὸ Σειρήνων 33 στὸ Βύρωνα (κοντὰ στὰ ὄρια τῆς Καισαριανῆς), τὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου προχώρησε μετὰ ὑπευθυνότητα καὶ συνέπεια σὲ ὅλες τὶς ἀπαιτούμενες ἐνέργειες καὶ διαδικασίες, προκειμένου νὰ ὑλοποιήσει τὴν παραπάνω ἐντολὴ τῆς Συνέλευσης.

Ἔτσι στὶς 5.11.84, ἀφοῦ συντελέστηκαν οἱ νόμιμες διαδικασίες, ὑπογράφηκε σὲ Συμβο-

λαιογράφο τῆς Ἀθήνας τὸ σχετικὸ συμβόλαιο ἀγορᾶς τῆς προαναφερθείσης αἵθουσας.

Τὸ ὄνειρο στέγασης τοῦ Συλλόγου σὲ ἰδιόκτητη αἷθουσα, πραγματοποιήθηκε καὶ ὅλοι οἱ Νεχωρίτες πρέπει νὰ αἰσθάνονται ἱκανοποίηση καὶ περηφάνεια, γιὰ τὸ μέγα αὐτὸ ἔργο.

Ἡ ὑλικὴ καὶ ἡθικὴ προσφορά τῶν συγχωριανῶν μας εὐδωκε τὴν ἀγορὰ αὐτῆς τῆς αἵθουσας.

Ἡ αἷθουσα καθαρίστηκε καὶ χρωματίστηκε ἀπὸ ἐθελοντικὴ προσφορὰ διαφόρων Νεχωριτῶν καὶ ἐξοπλίστηκε ἐν μέρει (μετὰ γραφεῖο καὶ καθίσματα) καὶ ἡ-δὴ στὶς 19.1.85 ἐγίνε ὁ ἀγίασμός καὶ ἐκθεσιὶ φωτογραφικοῦ ὑλικοῦ, πού ἀναφέρεται στὸ χω-

(Φ. 25/1985)

ριὸ καὶ τοὺς χωριανούς.

Ἡ αἷθουσα αὐτὴ καὶ κατὰ τὴν ἐκφραση ὀρισμένων συγχωριανῶν, «τὸ σπῆτι τοῦ Νεχωρί-τη», εἶναι στὴ διάθεση ὅλων τῶν ἀπανταχοῦ Νεχωριτῶν καὶ προπαντὸς τῶν Νέων γιὰ τὶς συναφεῖς ἐκδηλώσεις τοὺς καὶ συναντήσεις τοὺς.

Πιστεύεται ὅτι ἡ αἷθουσα αὐτὴ θὰ ἀποτελέσει Πνευματικὸ Κέντρο τῶν Νεχωριτῶν, τὸ ὁποῖο θὰ ἀναθερμαίνει τὴν ἀγάπη πρὸς τὸ χωριό, θὰ ἐνώνει τὸ Νεχωρίτικο στοιχεῖο, θὰ ἀνοίγει δρόμους, ἐπαφές μετὰ τὴν Πατρίδα καὶ θὰ μεταφέρει τὰ νέα μετὰ τὴν ἐφημερίδα σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου, ὅπου φιλοξενούνται Νεχωρίτες.

Τὸ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τὸ «Δημοτικὸ Σχολεῖο» τοῦ χωριοῦ ἐπαψε νὰ λειτουργεῖ. Παιδικὲς μαθητικὲς φωνοὺ, λες δὲν ἀκούγονται πια καὶ τὸ κτίριο ὅπου ἐκατοντάδες Νεχωριτὰκια ἐμάθαν τὰ πρώτα γράμματα, ψελλίζοντας γιὰ πρώτη φορὰ τὸ αλφαβητάρι καὶ ἀκούσαν τὸ πρῶτο σχολικὸ κουδούνι νὰ χτυπᾷ, θὰ ἀξιοποιηθεῖ ὡς Πολιτιστικὸ Κέντρο.

Ὁ Δήμος Πλατάνου ἀφοῦ τὸ ἐπισκεύασε (καινούργια παρὰθυρα κλπ.) μετὰ τὸν χρηματικὴν ἀποφάσισε νὰ τὸ παραχωρήσει στὸ Σύλλογο Νεχωριτῶν Ἀθῆνας, γιὰ νὰ χρησιμοποιηθεῖ ὡς Πολιτιστικὸ Κέντρο.

Ἔτσι στὴ μετῴψη τοῦ Σχολεῖου καὶ πάνω ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν τοῦ εἰσοδο, τοποθετήθηκε ταμπέλα μετὰ τὸν ἐξῆς τίτλο:

**ΔΗΜΟΣ ΠΛΑΤΑΝΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ -
ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΧΩΡΙ-
ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ**

Ἐπειτα ἀπ' αὐτὸ, τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Κων. Μάντη, ἀποφάσισε νὰ τὸ ἀξιοποιήσει τὸ Σχολεῖο ὡς ἐξῆς:

α. Τὴν ἀριστερὴν αἵθουσα, ὡς πρῶτο μπαίνουμε στὸ σχολεῖο, τὴ διαμόρφωσε ἀνάλογα, γιὰ διάφορες ἐκδηλώσεις καὶ πολιτισμικὰ χρήσεις.

β. Τὴ δεξιὰ αἷθουσα τὴ διαμόρφωσε κατὰλληλα, γιὰ Λαογραφικὸ Μουσεῖο, πού φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Ἐπιθεωρητῆ Δ. Φούρλα, ὁ ὁποῖος ἀσχολήθηκε πολὺ μετὰ τὰ λαογραφικὰ καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ χωριοῦ.

Κατόπιν αὐτοῦ τὸ Δ.Σ. ἀποφάσισε καὶ προγραμματίσει τὸ φετινὸ Αὐγούστο (2000), ποικιλία ἐκδηλώσεων στὸ χωριό:

.....
Ἀξίζουν πολλὰ μπράβο στὸν Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, γιὰ τὸ ἀξιόπαινο καὶ σημαντικό αὐτὸ ἔργο. Οἱ πόρτες τοῦ Μουσείου τοῦ Νεχωρίου ἀνοίξαν στὶς 20.8.2000 καὶ περιμένουν νὰ τὸ ἐπισκεφτοῦν οἱ ἀπανταχοῦ Νεχωρίτες, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ προσφέρουν ὅτι ἔχουν (φουστανέλλα, ρακοκάζανα κλπ.) γιὰ νὰ ἐμπλουτιστεῖ τὸ Μουσεῖο καὶ νὰ γίνῃ ζηλευτὸ καὶ πόλο ἐλξης γιὰ ἐνδιαφερόμενους ἐπισκέπτες. Νὰ μὴ φάμε λησμοβότανο καὶ ξεχάσουμε τὴ λαογραφικὴν μὲς παράδοση.

(Φ. 84/2002) Ν. Μ.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1976

ΕΣΟΔΑ

1. Ὑπόλοιπο 31-12-1975	Δρχ.	1. Βελτίωση καὶ συντήρηση ἀμαξιτοῦ δρόμου Γέφυρα - Ψηλὸς
2. Συνδρομὲς μελῶν (1975 - 1976)	4.178	2. Σταυρός
3. » » (1976 - 1977)	6.480	2. Τσιμεντοστρώση τοῦ δρόμου Πλατεία Ἐκκλησία (προμήθεια ὑλικῶν)
4. Εἰσφορὲς ἡμερολογίων 1976	8.220	3. Ἐνίσχυση τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου
5. » » 1977	44.227	4. Ἐκδόση καὶ ἀποστολὴ ἡμερολογίου
6. Εἰσφορὲς Ὀμογενῶν γιὰ ἔκδοση «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»	30.281	5. Ἐκδόση καὶ ἀποστολὴ Ἐνημερωτικοῦ δελτίου ὁ «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»
7. Εἰσφορὲς Μελῶν γιὰ ἔκδοση «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»	7.381	6. Ἐκδηλώσεις Συλλόγου (μνημόσυνο κλπ.)
8. Ἔσοδα ἐκδρομῆς 17-5-1976	3.500	7. Προμήθεια γραφικῆς ὕλης
9. Δωρεὲς στὴ μνήμη	190	8. Ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ τέλη
10. Διάφορες εἰσφορὲς	4.000	
11. Τόκοι καταθέσεων	1.214	
12. Ἐπιχορήγηση ἀπὸ Κρατικὰ Λαχεῖα	101	
	10.000	

Σύνολο ἐσόδων 119.772

Λογαριασμὸς Ὀδοποιίας 62.269

Ἀθήνα 31-12-1976
Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο

(Φ. 4/1977)

25η Μαρτίου στο χωριό

Πάνε κάμποσα χρόνια τώρα από τότε που έσβησε για πάντα η εθνική και πολιτιστική λαμπάδα του χωριού, το σχολείο, που έδινε το νόημα και τον παλμό σαν κάτι τέτοιες μέρες.

Απόμειν', ευτυχώς, η φωνή της εκκλησίας, για να θυμίζει τις μεγάλες εθνικές και θρησκευτικές επετείους στα ρημαγμένα μας χωριά.

Έτσι και φέτος ανήμερα της τρανής διπλής γιορτής κάλεσε τους χωριανούς μας να ευαγγελιστούν το διπλό μήνυμα της ημέρας.

Κι έτρεξαν οι χωριανοί στην εκκλησιά για να επιτελέσουν το θρησκευτικό καθήκον τους.

Κι «εμνήσθησαν αρχαίων ημερών» γεμάτοι πίκρα... Τότε που η εκκλησιά μας ήταν ασφυκτικά γεμάτη από κάθε ηλικίας χωριανούς.

Μπροστά μπροστά η γαλανόλευκη, που την κρατούσαν περήφανα φουστανελλάδες μαθητές και γύρω τους γονείς, παππούδες, χωριανοί, καμάρωναν τα νιάτα, ελπίζοντας σ' αυτά.

«Περασμένα μεγαλεία!»...

Τώρα γερόντισσες μια φούχτα και άλλα τόσα γεροντάκια π' απόμειναν για να «φυλάττουν Θερμοπύλες».

Σαν τελείωσε η εκκλησιά δεν ανεβήκαν στο σκολειό ν' ακούσουν για θυσίες και ηρωϊσμούς, να ζήσουνε την ιστορία. Ήταν ερμητικά

κλειστό.

Μήτε στα σπίτια τράβηξαν.

Είχαν και άλλο χρέος να επιτελέσουν. Χρέος εθνικό ετούτη τη φορά.

Ήρθαν και στάθηκαν απέναντι απ' το μνημείο των ηρώων με σταυρωμένα χέρια και βουρκωμένα μάτια, όπως μπροστά σε επιτάφιο, «να ρίξουν το... Τρισάγιο» γι' ατούς που «δωσαν τη ζωή τους, το μόνο που τους είχε απομείνει, για λευτεριά κι αξιοπρέπεια.

Ήρθε και ο παπάς.

Δεήθηκε «υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των ευκλεώς αγωνισαμένων και ηρωικώς πεσόντων εν τοις ιεροίς ημών αγώσι»... και έψαλε το «αιωνία η μνήμη αυτών»...

Κι εκεί που θα περίμενε κανείς να τελειώσει η ταπεινή εκδήλωση, μια χωριανή μας, η Βδοκιά, πρόβαλε ευλαβικά, έσκυψε ταπεινά κι απίθωσε στα χιονισμένα σκαλοπάτια του ηρώου δάφνης κλαδί, ψελίζοντας: «Σε ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης. Αιωνία σας η μνήμη».

Εδώ τελείωσε η επιμνημόσυνη δέηση και ο καθένας τράβηξε για το σπίτι του έχοντας ήσυχη τη συνείδησή του ότι σαν χριστιανός και Έλληνας έκαμε το καθήκον του.

Αλήθεια σας το λέω, πιο αυθόρμητη και πιο συγκι-

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

— Μάνα, δεν είχα γνώ πατέρα; ρώτησε ένα ορφανό τη μάνα του.

— Πώς δεν είχες, πιδάκι μ'... Δίκου πατέρα γίν' κας; Είχες κι παρσείας!

— Κι που είνι, μάνα, ου πατέρας ζιμ;...

— Πινί 'κι, μανούλα μ', στου πουτάμ'...

— Γιατί, μάνα, δεν είχες του πουτάμ' γιουφύρ';

— Είδα, κουτούλα μ', αλλά ήτα νι αλάργα κι για να μην αργήσει, είπα να πιάσει μέσα. Εκεί απ' πέραν 'ι, τουν πέρα η κατμβασιά κι πάει...

— Καλά κι πόσο αλάργα ήταν του γιουφύρ'; Δε θα 'ρχταν αφουντότι ως τα τώρα;

— Θα 'ρχταν, ρήγα μ', θα 'ρχταν.

— Ε, τότε καλά έκαμ κι πνί 'κα!...

Π.Μ.

(Φ. 82/2000)

νητική κατάθεση στεφάνου δεν ξανάζησα 35 χρόνια δάσκαλος, πέρα απ' αυτή που παρακολούθησα σε βίντεο, που τράβηξε κάποια αυτόπτης μάρτυς.

Τύφλα στις παράτες και στις γιορτές που γίνονται και στα μεγάλα λόγια που ακούγονται απ' τους μεγαλοχήμονες μονάχα για το «Θεαθήναι».

Μόνο ο απλός λαός μπορεί και ξεχωρίζει εκείνους που τον ευεργάτησαν και ξέρει να τους τιμά πραγματικά.

(Το βίντεο ήταν της Ντόλυς Καρανδρίκα)

Π.Μ.

(Φ. 89/2002)

ΦΡΑΓΜΑ ΕΥΗΝΟΥ

Το έργο του Ευήνου, Φράγμα και Σήραγγα Ευήνου - Μόρνου, αποτελεί την 2η Φάση του συστήματος υδροδότησης της μεζονος περιοχής της Αθήνας. Αυτή υδροδοτείται από το βασικό ταμιευτήρα στον ποταμό Μόρνο μέσω υδραγωγείου βαρύτητας μήκους 186 χλμ. Ο σχεδιασμός του έργου στο Μόρνο προέβλεπε την ενίσχυση του βασικού αυτού ταμιευτήρα και με νερά από τη γειτονική λεκάνη του ποταμού Ευήνου, η οποία και πραγματοποιείται με το έργο του Ευήνου.

Κατά τη φάση της προμελέτης προεκρίθη η λύση χωμάτινου φράγματος, ύψους 124 μ., στη θέση Αγίου Δημητρίου του ποταμού Ευήνου και σήραγγος διαμέτρου 3,5 μ. και μήκους 30 περίπου χλμ., η οποία θα λειτουργεί υπό πίεση και θα παροχετεύει νερό προς τον ταμιευτήρα Μόρνου. Το έργο αυτό θα παρέχει, κατά μέσο όρο, για την ύδρευση της Αθήνας 260 περίπου, εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού, ετησίως. Η ποσότητα αυτή αντιστοιχεί στο 25% περίπου της συνολικής παροχής του Ευήνου.

Στην επιλογή της λύσης του χωμάτινου φράγματος με αδιαπέρατο πυρήνα οδήγησαν, μεταξύ άλλων, οι έντονα διαταραγμένοι γεωλογικοί σχηματισμοί της ευρύτερης περιοχής, οι υψηλές απαιτήσεις για ασφάλεια κατά σεισμού καθώς και η εμπειρία καλής συμπεριφοράς παρομοίων φραγμάτων σε αυτά τα εδάφη. Άλλοι παράγοντες οι οποίοι επηρέασαν το σχεδιασμό του έργου ήταν η έντονη και απότομη διακύμανση της παροχής του

ποταμού, η σημαντική παροχή φερτών υλών και η πρόβλεψη για δυνατότητα μελλοντικής εκτροπής προς τον ταμιευτήρα Αγίου Δημητρίου νερών του γειτονικού Κρικελοπόταμου.

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΕΥΗΝΟΥ

Το φράγμα υψώθηκε στη θέση της γέφυρας που συνέδεσε τον Άγιο Δημήτριο με το συνοικισμό Καλαθέικα της Κοινότητας Νεοχωρίου.

ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ

Μέγιστο ύψος φράγματος: 124 μ. (από τη θεμελίωση πυρήνος)

Υψόμετρο στέψης: 516 μ.

Μήκος στέψης: 640 μ.

Όγκος υλικού φράγματος: 14 εκατ. κυβ. μ.

Ολικός όγκος ταμιευτήρα: 140 εκατ. κυβ. μ.

Ωφέλιμος όγκος: 113 εκατ. κυβ. μ.

Νεκρός όγκος - αποθήκευση φερτών υλικών: 27 εκατ. κυβ. μ.

ΥΔΡΟΛΟΓΙΚΑ ΜΕΓΕΘΗ

Έκταση Λεκάνης Απορροής 349 τετρ. χλμ.

Μέση βροχόπτωση: 1440 mm έτος

Μέση απορροή: 305 εκατ. κυβ. μ./έτος

Εκτιμώμενη μέση απόληψη: 260 εκατ. κυβ. μ./έτος

Μέση στερεοπαροχή: 355.000 τόννοι/έτος

(Φ. 90/2002)

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

● Στις 7 Αυγούστου, μετά από καταρρακτώδη βροχή, έπεσε κεραυνός στα Ψηλά Άλωνα, ο οποίος προκάλεσε φωτιά σε κουφάλα ενός μεγάλου δένδρου. Άρκετοι συγχωριανοί έτρεξαν και έσβησαν τη φωτιά πριν εξαπλωθεί και προξενήσει ζημιές.

(Φ. 24/1984)

Ο ΧΟΡΟΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1η Φεβρουαρίου, ημέρα Σάββατο. Έχουμε όλοι λάβει κάποια πρόσκληση ή κάποιο τηλεφώνημα για την καθιερωμένο χορό της νεολαίας.

Από τις προηγούμενες μέρες αρχίζουν οι ετοιμασίες. Τα νεαρά μέλη του Δ.Σ. τρέχουν με προθυμία για την ετοιμασία και την ακεραιότητα της βραδιάς. Παραγγελίες στα μαγαζιά για κάποια φαγητά και ποτά. Στολισμό στην αίθουσα με αποκριάτικη διακόσμηση.

Όλα μέχρι το Σάββατο το πρωί είναι έτοιμα για το γλέντι, έτοιμα για τη συγκέντρωση των νέων, που για μια ακόμη χρονιά, θα μας δηλώσουν πόσο συνδεδεμένοι με το χωριό μας και πόσο μανιασμένοι είναι.

Όρα 8.00 το βράδι, και αρχίζει η προσέλευση των παιδιών. Φωνές, χειραψίες, καλωσορίσματα, νέα γέλια γεμίζουν την Αίθουσα.

Σχόλια και κριτικές για τους μασκαράδες που ομορφαίνουν το σύνολο. Χαρτοπάλεμος, σερπαντίνες και κέφι άφθονα.

Τα αρμόδια μέλη πάντα πρόθυμα να εξυπηρετήσουν τους καλεσμένους. Μουσική, συζητήσεις, φαγητό, πιστό, χορός.

Στη μέση της εκδήλωσης, ο

ΓΟΝΟΣ ΠΕΣΤΡΟΦΑΣ ΣΤΟ ΦΙΔΑΡΗ

Ο Σύλλογος Αραχωδιτών Ναυπακτίας, που εδρεύει στη Λαμία, μετέφερε στο Φίδαρη γόνου πέστροφας. Ωραία ενέργεια. Μόνο που πρέπει όλοι να προσπαθήσουμε να προστατευθεί αυτός ο γόνος, αν θέλουν οι «ψαράδες» αργότερα να έχουν καλή ψαριά.

(Φ. 29/1986)

Πρόεδρός μας μας λέει, μεταξύ των άλλων, ότι η συμμετοχή μας αυτή επιβεβαιώνει την αγάπη μας για το χωριό μας, για το χωριό, αλλά και δείχνει τους δεσμούς μεταξύ μας. Τονίζει, ακόμα, ότι η συγκίνηση είναι μεγάλη, γιατί βλέπει να συνεχίζεται το δέσιμο των μεγάλων με το χωριό και σε μας τους νεώτερους.

Χαρακτηριστικά είπε: «Απόψε το Νεχώρι καμαρώνει τα παιδιά του».

Σίγουρα αυτές οι εκδηλώσεις είναι το ένωμα των νέων, μιας και οι διάφορες συνθήκες δεν μας το επιτρέπουν να βλέπουμε τακτικά.

Είναι η απόδειξη της προσήλωσής μας στο χωριό, σ' αυτό το μέρος που έχουμε ζήσει αρκετά, άσχετα αν δε γεννηθήκαμε εκεί.

Είναι δείγματα ευγνωμοσύνης και εκτίμησης προς τους μεγάλους που μας γαλούχησαν μ' αυτή την αγάπη, και ξέρουν ότι πάντα θα συνεχίζουν αυτό που αρχίσαμε.

Ωραίο το γλέντι, μεγάλη η επιτυχία μέχρι αργά το πρωί.

Ευχόμαστε κάθε χρόνο μεγαλύτερη συμμετοχή και μεγαλύτερη επιτυχία.

Ελπίζω οι σκέψεις μου αυτές να αγγίζουν τα συναισθήματα και τις σκέψεις όλων που συμμετείχαν εκείνη τη βραδιά.

Νοιώθω, ακόμα, την υποχρέωση, εκ μέρους όλων των παιδιών και του Δ.Σ. να ευχαριστήσω τον κ. Γεώργιο Κ. Μάντη για την παραχώρηση του στερεοφωνικού του συγκροτήματος τη βραδιά εκείνη.

ΦΟΥΡΛΑ-ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

(Φ. 29/1986)

Κι' ένα ποιήμα του κ. Δημ. Ντούζου.

Στό χωριό μου
Πώς σέ θυμάμαι όμορφο, χωριό μου αγαπημένο
πού στή ραχούλα άκουμπᾶς απ' τέ βοριά κρυμμένο.
'Ανοίγω, κλειῶ τά μάτια μου, έσένα βλέπω μόνο
κι άναγαλλιᾶζω από χαρά καί κλαίω από πόνο.

Τά πρωτοβρόχια σάν έρθουν καί ό χειμώνας φτάση
καί τά βουνά σου ή συννεφιά πολύ βαρειά σκεπάση,
δέρνει ό νοτιᾶς τά έλατα καί τά δεντρά σφυρίζουν
κι άντιβοοῦν οί ρεματιές απ' τά νερά, πού αφρίζουν.

Τήν άνοιξι, πῶς λαχταρῶ τούς λόγγους, τά ρουμάνια
καί τά λαμπρά τ' άστέρια σου, πού φέγγουν στά ούράνια,
τό λάλημα τοῦ κότσυφα, τό ζηλεμένο αηδόνι
καί τά κρυστάλλινα νερά, πού ό ήλιος τ' άσημῶνει.

Νεχώρι μ', δέν ξεχνῶ ποτέ, τούς κήπους σου, τ' άμπέλια
τόν ποταμό σου φείδαρι, πού φάρενα τά χέλια,
τούς βράχους, τίς ραχούλες σου καί τά Ψηλά Άλωνα,
θά τά θυμάμαι όλα σου, όσα μου μένουν χρόνια...

(Φ. 2/1967)

Ανάβαση στον Καρφοπεταλιά

Καί κάτω πρῶτοφανές, τό πρωτόκουστο Ο Τζιμ Γ. Παπουτσης, Νεχωρίτης έλληνας μερικάνος, κατόρθωσε ν' ανεβή στον Καρφοπεταλιά, βραχόβουνο, δυσκολοπάτητο κι από τά γέδια ακόμη.

Η ανάβαση, 900 μέτρα καί σχεδόν καταιόρυσφη, βάσταξε τέσσερες, ώρες κι έγινε από τό πιδάπνητο κι επικίνδυνο σημείο, καί χωρίς κανέναν βοηθητικό μέσο, μόνο μέ τά πόδια καί τά χέρια, ή καλύτερα, μέ τά νύχια.

Εύγε, στον τολμηρό συμπατριώτη μας.

(Ανταπόκριση Δημ. Φούρλα)

(Φ. 2/1967)

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

πόρτα μας, για να μας φέρει τη φωνή και το άρωμα του χωριού μας, την ανάσα του, τις χαρές και τις λύπες του.

Έρχεται να μας φέρει τα νέα των συγχωριανών μας ευχάριστα ή δυσάρεστα, γιατί η χαρά σε τούτη τη ζωή βαδίζει, δυστυχώς, χειροπιασμένη με τη λύπη.

Και εμείς, όλοι οι Νεχωρίτες, τον αγαπήσαμε και τον καρτερούμε σαν έναν ταξιδιώτη μας, για να μάθουμε τα νέα των συγχωριανών και του χωριού μας. Κι αυτή μας η αγάπη μεταφράζεται σε προσφορές για την έκδοσή του.

Είναι συγκινητικά τα γράμματα των συγχωριανών μας που συνοδεύουν τον οβολό της συνδρομής τους: «Για το ΝΕΧΩΡΙΤΗ μας» γράφουν. Και είναι πράγματι δικός τους, δικός μας.

Όταν ο Σύλλογός μας αποφάσισε την έκδοση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», γνώριζε πως αυτό το εγχείρημα δεν ήταν μια εύκολη υπόθεση.

Ήξερε τις δυσκολίες, που θα αντιμετώπιζε. Δυσκολίες πάσης φύσεως: οικονομικές, εκδοτικές, θεματικές, κ.λ.π., γιατί θα απευθυνόταν σ' ένα περιορισμένο αναγνωστικό κοινό.

Κι όμως το τόλμησε.

Κι από τότε «ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» μ' όλες τις ατέλειές του, τις παραλείψεις του, τις ελλείψεις του και τα λάθη του, μας επισκέπτεται ανελλιπώς.

Όσοι μπορούσαν να γράψουν έγιναν πολύτιμοι συνεργάτες του.

Άλλοι προσπαθήσαμε να κάνουμε τα...πρώτα «δημοσιογραφικά μας βήματα» στις σελίδες του κι όλοι, μα όλοι μας, γίναμε φανατικοί αναγνώστες του.

Κοινωνικά, ιστορικά, λαογραφικά, επιστημονικά και άλλα θέματα ήταν το περιεχόμενο των σελίδων του, θέματα που απασχολούν και ενδιαφέρουν τους Νεχωρίτες.

Κράτησε ένα επίπεδο αξιοζήλευτο όλα αυτά τα χρόνια. Ποτέ δεν πρόσβαλε ή ήρθε σε αντίθεση με κανέναν, γι' αυτό και δεν ακούστηκε παράπονο από κανέναν. Δε θα ήταν υπερβολή αν λέγαμε -τηρουμένων βέβαια των αναλογιών- πως είναι ένας εκδοτικός άθλος. Κι αυτό οφείλεται σ' όλους τους Νεχωρίτες.

Θα μπορούσαν τα φύλλα του να ήταν ακόμη περισσότερα, αλλά για μια επταετία προτίμησε τη σιωπή απ' τη λογοκρισία και την καθ' υπαγόρευση γραφή του. Ας είναι όμως...

Σήμερα που γιορτάζουμε τη συμπλήρωση του εκατοστού φύλλου της Εφημερίδας μας, η μόνη ευχή που ανεβαίνει απ' την καρδιά στα χείλη μας, είναι:

Να τα χιλιάσεις!

π.μ.

* * *

100 φύλλα του "ΝΕΧΩΡΙΤΗ" Μια γρήγορη ματιά

Όλοι περιμένουμε με ανυπομονησία το «Νεχωρίτη», την εφημερίδα μας, να τον

διαβάσουμε. Και το κακό είναι, ότι από το πολύ ενδιαφέρον και τη λαχτάρα, εκεί που περιμέναμε 3 μήνες να έρθει, τον διαβάζουμε μέσα σε λίγες ώρες ή έστω ημέρες και μετά αναμονή για το επόμενο φύλλο άλλους 3 μήνες. Είναι αλήθεια ότι η εφημερίδα μας, μας έχει γίνει ο αχώριστος σύντροφος και το μέσον επικοινωνίας με τους απανταχού Νεχωρίτες.

Τι μπορούμε όμως να βρούμε διαβάζοντας το Νεχωρίτη εκ των υστέρων, με καθυστέρηση 5, 10, 20 ή περισσότερων χρόνων; Πολλά και ενδιαφέροντα. Φυσικά λείπει το στοιχείο της επικαιρότητας, όμως κυριαρχεί η ανάμνηση. Ανάμνηση γεγονότων, περιγραφών, προσώπων με αποτέλεσμα να μας δημιουργεί σκέψεις ευχάριστες ή δυσάρεστες, να μας θυμίζει άλλες εποχές και άλλες καταστάσεις. Μερικές φορές μας φέρνει μελαγχολία, αφού με την ανάμνηση κάποιων γεγονότων ή περιγραφών μας θυμίζει ότι ήμασταν κάποια χρόνια νεότεροι και αναπολούμε τα περασμένα μας χρόνια.

Κοιτάζοντας τα κοινωνικά, τα οποία συγκεντρώνουν έντονο ενδιαφέρον, διαβάζουμε ότι «η τάδε έτεκεν άρρεν» και τώρα το άρρεν είναι άντρας με παιδιά. Ή ο τάδε και η τάδε παντρεύτηκαν και τώρα έχουν και εγγόνια. Ακόμα ο τάδε αναχώρησε για την Αμερική νεαρό παλικάρι και το καλοκαίρι τον είδαμε στο χωριό μεσήλικα. Διαβάζουμε για αγαπημένα πρόσωπα που έφυγαν από τη ζωή και αναρωτιόμαστε «πότε πέρασαν κιόλας 15 ή 25 χρόνια»; Τα κοινωνικά είναι ένας καθρέφτης της ευρύτερης Νεχωρίτικης κοινωνίας, των όπου γης Νεχωριτών. Εκεί οι γάμοι, οι γεννήσεις, οι βαπτίσεις, οι θάνατοι και οι νεκρολογίες. Ακόμα οι επιτυχίες, οι σταδιοδρομίες των συμπατριωτών μας, οι δωρεές, τα ευχαριστήρια ατομικά ή συλλογικά. Εκεί και οι ανταποκρίσεις στα καλέσματα για βοήθεια προκειμένου να γίνει κάποιο έργο στο χωριό μας. Απέφυγα να αναφέρω ονόματα και χρονολογίες στα κοινωνικά για να μην προδίδονται ηλικίες!

Ο Νεχωρίτης, ξεκίνησε ως ενημερωτικό δελτίο του συλλόγου και ενώ παραμένει τέτοιο, έχει εξελιχθεί σε τοπική εφημερίδα με πλούσια και ποικίλη ύλη και πολύπλευρο περιεχόμενο. Εκτός από τις επίκαιρες ειδήσεις που έχουν σχέση με το χωριό και τους Νεχωρίτες, περιλαμβάνει τις δραστηριότητες των Συλλόγων Αθήνας και Αμερικής. Πέραν αυτών έχει πλούσια θεματολογία για την ιστορία, λαογραφία, παράδοση και μύθους για το χωριό και την κοινωνική και επαγγελματική ζωή των κατοίκων του, κυρίως μέσα από τις θαυμάσιες σειρές του αείμνηστου Δημητρίου Φούρλα, «Το Νεχώρι της ιστορίας και του μύθου» και

«Ιστορία και παράδοση». Αλλού διαβάζουμε γεγονότα που μας συγκλόνισαν ή έκαναν εντύπωση σε όλους με εκτεταμένες αναφορές, όπως ο θάνατος του Παπαχρήστου Μέρμηγκα, του δασκαλού Χρήστου Παπανικολάου, του Προέδρου του Αρείου Πάγου Αντώνη Φλώρου, του εκπαιδευτικού και συγγραφέα Δημητρίου Φούρλα κ. α. Τα σημαντικά γεγονότα που έχουν καταγραφεί είναι αρκετά, όπως: Η απόκτηση της αίθουσας του Συλλόγου και τα εγκαίνια της, τα εγκαίνια της Αγίας Παρασκευής στο Παλιονέχωρο, η εκδήλωση προς τιμήν του Αλέκου Φλώρου στο χωριό από τους Συλλόγους Αμερικής, Αθήνας και την Κοινότητα, οι εκδηλώσεις για τα 80 και 85 χρόνια του Συλλόγου Αμερικής, οι εκδηλώσεις για τα 50 χρόνια του Συλλόγου Αθήνας, αναφορά στα 50 χρόνια από τα εγκαίνια του δρόμου στο χωριό κ. α. Ακόμα γίνεται τακτικά ενημέρωση μέσω της εφημερίδας για τις δραστηριότητες του Ιδρύματος Αγλαΐα Μαύρου, που εδρεύει στο χωριό. Υπάρχουν θέματα που ναι μεν δεν αναφέρονται στην ενότητα Νεχωρίτες, αλλά έχουν ενδιαφέρον ευρύτερο, μορφωτικό, ψυχαγωγικό, πρακτικό.

Έτσι βρίσκουμε θέματα γύρω από ταξιδιωτικές εντυπώσεις από το εξωτερικό, όπως: Αλάσκα, Κίνα, Ινδία, Νιαγάρας, Άγιοι τόποι, Τυνησία κ. α. Δεν λείπουν και τα ιατρικά θέματα γραμμένα από Νεχωρίτες γιατρούς, όπως: Το φαρμακείο των διακοπών, Το αλκοόλ και τα παιδιά, Η θεραπεία των κισών, Ο καρκίνος του μαστού, Αιμοδοσία, Δηλητηριώδη μανιτάρια κ. α.

Παρούσα η λογοτεχνία στην εφημερίδα μας, ποίηση και πεζογραφία. Διηγήματα, αφηγήματα από τη Νεχωρίτικη ζωή παλιά και τωρινή, ιστορίες παλιές. Ικανοποιητική η παρουσία της ποίησης. Όλα γραμμένα από Νεχωρίτες. Εδώ θα κάνω μια εξαίρεση στη μη αναγραφή ονομάτων και θα αναφερθώ σε δυο ονόματα, στον ξενιτεμένο Κώστα Λιάζη για τα ωραία του ποιήματα, τα γεμάτα λυρισμό, νοσταλγία και μεταφυσικές ανησυχίες, αλλά και τις θαυμάσιες ιστορίες του. Το δεύτερο όνομα είναι του Παντελή Μέρμηγκα γνωστό ως π.μ. για τα εξάισα αφηγήματά του. Παρμένα μέσα από τη ζωή τα θέματά του απλά γεγονότα, καθημερινά, κάποτε ένα ανέκδοτο, γίνονται με το ταλέντο και την πένα του αφηγήματα ψυχαγωγίας και πνευματικής τέρψης, αλλά και διδαχής. Δεν λείπουν και ειδήσεις από τις κατά καιρούς αθλητικές δραστηριότητες των νέων μας τα καλοκαίρια στο χωριό. Ειδήσεις που μερικές φορές παραπέμπουν με τη γλαφυρή περιγραφή τους τουλάχιστο σε αγώνες NBA!

Ας δούμε μερικές ειδήσεις

δυσάρεστες, ή ευχάριστες. Στο φύλλο 74(1998) διαβάζουμε ότι το Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας έκλεισε ελλείψει μαθητών. Πώς να μην είναι τραγική η είδηση γενικά και ιδιαίτερα για όποιους φοίτησαν εκεί με γεμάτο το σχολείο, 100 μαθητές; Στο φύλλο 86(2000) ανακοινώνεται από το Δ. Σ του Συλλόγου η έναρξη λειτουργίας του Λαογραφικού Μουσείου στο κτήριο του σχολείου, έργο πολιτισμού και προόδου, που τιμά το Δ.Σ. του Συλλόγου. Στο φύλλο 89(2002) υπάρχει φωτογραφία της τηλεκάρτας του ΟΤΕ με θέμα το χωριό μας, στη μία πλευρά άποψη του χωριού και στην άλλη η πηγή Βαμβακιάς. Στο φύλλο 98(2004) αναγγέλλεται επίσημα: ο Νεχωρίτης στο Ιντερνετ. Συγχαρητήρια στους εμπνευστές και εκτελεστές. Θα ήθελα να σας βεβαιώσω πόσο ευχάριστο, αλλά και ενδιαφέρον (αναπόληση, υπενθύμιση γνώσεων) είναι το να διαβάζεις παλιά φύλλα του Νεχωρίτη. Το διαπίστωσα τώρα που τα ξαναδιάβασα κι όχι με μια ματιά μόνο όπως γράφει η επικεφαλίδα

Ο Νεχωρίτης γράφεται από Νεχωρίτες, όχι φυσικά επαγγελματίες. Πολλοί οι γράφοντες, μικρότερος ο αριθμός αυτών που γράφουν συχνά και τακτικά. Δεν θα αναφέρω ονόματα. Άλλωστε τους ξέρουμε είτε από τα πλήρη ονόματα τους, ή τα αρχικά. Σε όλους ανήκουν ευχαριστίες και συγχαρητήρια. Θα ήθελα να απευθυνθώ στους νέους και στους νεότερους από εμάς, της παλιάς φρουράς, σε όσους δεν έχουν γράψει καθόλου και σε όσους έχουν γράψει λίγο και να τους παροτρύνω να γράφουν οτιδήποτε, μια γνώμη, μια παρατήρηση, ή σε ό,τι η κλίση τους βοηθάει. Ο Νεχωρίτης θα είναι πάντα ανοιχτός.

Ο Νεχωρίτης γιορτάζει τα 40 χρόνια από την έκδοση του πρώτου φύλλου και την έκδοση του 100^{ου} φύλλου του. Η ποιότητα των περιεχομένων του είναι σε πολύ καλό επίπεδο, και αντικατοπτρίζει αυτό των Νεχωριτών και το Νεχωρίτικο πνεύμα, το πνεύμα της συλλογικότητας, για το οποίο έχω γράψει πολλές φορές. Η εφημερίδα μας είναι μακριά από κομματισμούς και ξένες επιδράσεις και σ' αυτό τηρεί σταθερή γραμμή. Η πολιτική φτάνει και εξαντλείται στα θέματα που αφορούν το χωριό και την περιοχή με διεκδικήσεις και αιτήματα προς το κράτος και την εκάστοτε κυβέρνηση. Στους Νεχωρίτες δεν υπάρχουν φιλοδοξίες ποιος να προβληθεί, ή να ξεχωρίσει. Δεν υπάρχουν πρωτείες, γιατί κανείς δεν ενδιαφέρεται για τέτοια και όλοι θέλουν να προσφέρουν στο κοινό στόχο, χωρίς υστεροβουλίες. Γι' αυτό και στα 100 φύλλα δεν υπάρχουν ούτε γκρίνιες, ούτε α-

ντιδικίες. Διαφορετικές απόψεις ασφαλώς υπάρχουν, πάντα όμως με συνθετική πρόθεση και συναίνεση.

Για να βγαίνει μια εφημερίδα χρειάζεται δουλειά και δεν αναφέρομαι στους συγγραφείς, για τους οποίους είπαμε παραπάνω. Χρειάζεται τρέξιμο, διορθώσεις, μοντάρισμα του υλικού, συνεννοήσεις, τηλεφωνήματα, ταχυδρομεία και πολλά άλλα. Τα μέλη του Δ.Σ. κάνουν ό,τι μπορούν. Όμως κύριος μοχλός της όλης διαδικασίας εδώ και πολλά χρόνια είναι ο Παντελής Μέρμηγκας. Αθόρυβος, σεμνός, ακούρατος, αποτελεσματικός, με λίγα λόγια η ψυχή της εφημερίδας μας. Απ' όλους θερμά ευχαριστήρια.

Κλείνοντας το σύντομο περιδιάβαση στα 40 χρόνια και τα 100 φύλλα να αναφέρουμε λίγα στατιστικά στοιχεία. Το σύνολο των σελίδων στα 100 φύλλα είναι 600. Τα πρώτα χρόνια ο μέσος όρος σελίδων ανά φύλλο ήταν μικρός. Έτσι για τα πρώτα 50 φύλλα ο μέσος όρος ήταν 5,12, για τα επόμενα 25(51-75) ήταν 6,64, ενώ για τα τελευταία 25(76-100) έφτασε τις 7. Είναι βέβαιο ότι με την αύξηση των σελίδων συμβαδίζει και η ποιοτική άνοδος του περιεχομένου. Ευχή όλων μας να συνεχίσει ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ να είναι ο αχώριστος σύντροφος μας και να κρατάει τις σταθερές γραμμές του.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

* * *

Τα εκατό φύλλα του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» ιερά βίβλος για όλους μας.

Εύχομαι να τα χιλιάσει φύλλα και χρόνια, να συντροφεύει πολλές γενιές Νεχωριτών.

Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ

* * *

Προς Το Δ.Σ. του Συλλόγου Νεχωριτών Ναυπακτίας

Ενταύθα

Κύριε Πρόεδρε,
Επί τη ευκαιρία της έκδοσης του 100στού φύλλου της εφημερίδας μας «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», στέλνω τις ολόθερμες ευχές, και εύχομαι να συνεχίσει και από εδώ και πέρα να βαδίζει από επιτυχία σε επιτυχία και να γιορτάσει και τα 200στά, και πέραν αυτού, χρόνια του. Τον έχει ανάγκη ο Σύλλογος και οι απανταχού Νεχωρίτες. Επίσης πρέπει να δώσουμε συγχαρητήρια όλοι, σ' εκείνα τα μέλη του Συλλόγου μας που είχαν την ιδέα της έκδοσης και της υλοποίησης. Όμως από αυτό το μήνυμά μου θα ήθελα, πέρα από τις ευχές, να τονίσω προς όλους τους Νεχωρίτες, που διαβάζουν ή μη το «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» να παύσουν να είναι απλοί αναγνώστες μόνο. Γιατί για να εκδίδεται η εφημερίδα μας πρέπει να υπάρχει και ο Σύλλογος. Όμως για να έχει μέλλον ο Σύλλογος και κατ' επέκταση να εκδίδεται ο Νεχωρίτης, χρειάζεται προσφορά από όλους τους Νεχωρίτες, μέλη και μη. Ό-

(Συνέχεια στη σελίδα 10)

Η 28η Οκτωβρίου στο χωριό

Απέριτος, αλλά συγκινητικός, ήταν ο φετινός εορτασμός της Εθνικής μας Εορτής στο χωριό.

Μετά τη θεία λειτουργία η καθιερωμένη δοξολογία.

Κι ύστερα όλοι μαζί, παπάς και εκκλησίασμα, με επικεφαλής τη σημαία στο μνημείο των πεσόντων για την επιμνημόσυνη δέηση και τις καταθέσεις στεφανιών.

Ο Γιωργάκης Λούπας απαγγέλλει ποίημα για την 28η Οκτωβρίου.

κλεισε με τον Εθνικό Ύμνο, που ψάλλθηκε απ' όλους.

Μπορεί να μην ακούστηκαν πανηγυρικοί, να μην έγιναν παρελάσεις, να μη δόθηκαν δεξιώσεις, ήταν όμως ένας ειλικρινής γιορτασμός, με τον οποίο αποδόθηκε τιμή και ευγνωμοσύνη στους αγωνιστές του '40, που με τις θυσίες τους έδειξαν το δρόμο της νίκης στους συμμάχους μας και έσωσαν την ανθρωπότητα από το φασισμό και το Ναζισμό.

π.μ.

Προς το Μνημείο των Πεσόντων, για την επιμνημόσυνη δέηση και τις καταθέσεις.

ΤΟ 3ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΕΝΑΜ

Από 15-17 Οκτωβρίου 2004 έγινε στη Ναύπακτο το 3^ο επιστημονικό συνέδριο που διοργανώθηκε από την Εταιρία Ναυπακτιακών μελετών (ΕΝΑΜ) σε συνεργασία με τους δήμους Ναυπάκτου και άλλους της Ναυπακτίας με κεντρικό θέμα, «Η Ναύπακτος και η περιοχή της την περίοδο 1821-1941». Οι επί μέρους ενότητες ήταν ιστορία, λογοτεχνία, οικονομική και κοινωνική ζωή, νεότερα μνημεία, οικισμοί, αρχεία, γλωσσικά. Έγιναν αξιολογες εισηγήσεις στις παραπάνω ενότητες από διακεκριμένους ομιλητές, επιστήμονες, καθηγητές πανεπιστημίων, λογο-

τέχνες, εκπαιδευτικούς κ. α. και υπήρξαν συζητήσεις και παρεμβάσεις. Το γενικό συμπέρασμα ήταν ότι η περιοχή μας, η Ναυπακτία, έχει πλούσια ιστορία και παράδοση στο χρονικό διάστημα, που εξετάστηκε, σε πολλούς τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας και του πολιτισμού. Στο συνέδριο ο υπογράφων έκανε εισήγηση με θέμα: **Πρωτοποριακές Αγροτικές πρωτοβουλίες στο Νεχώρι Ναυπακτίας.**

Π. ΒΛΑΧΟΣ

(Το κείμενο της εισηγήσεως θα δημοσιευθεί στο επόμενο φύλλο)

Μηνύματα για τα 100 φύλλα

(Συνέχεια από τη σελίδα 9)

χι μόνο παρουσία στις πρωτοχρονιάτικες πίτες ή χοροεσπερίδες και συνεστιασίες, αλλά και προσωπική από τον καθένα μας παρουσία μια φορά το χρόνο και για 2 ώρες στις Γενικές Συνελεύσεις, διότι μέσα από αυτές θα αντλείται ανθρώπινο δυναμικό για την ύπαρξη του Συλλόγου και την έκδοση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Και θα κλείσω με μια προσωπική έκκληση προς όλους τους Νεχωρίτες. Μεγαλύτερη συμμετοχή στις Γενικές Συνελεύσεις, αρχής γενομένης από την πρώτη που θα πραγματοποιηθεί στις αρχές του 2005, με πρόσκληση που θα πάρετε από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Η μεγάλη συμμετοχή σας στις Γενικές Συνελεύσεις είναι καθοριστικός παράγοντας για διατήρηση του Συλλόγου και της εφημερίδας μας. Η μεγάλη αδιαφορία θα είναι εις βάρος του Συλλόγου, και θα είμαστε υπεύθυνοι όλοι. Μέσα από την προσφορά στο Σύλλογο θα αποδείξουμε ότι διατηρούμε την ανθρωπιά μας, που έχει χαθεί από τη σημερινή κοινωνία.

Όχι λοιπόν απλοί αναγνώστες του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ». Καλές οι ευχές, μη μείνουμε όμως σ' αυτές.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΤΗΣ

Προς

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Νεχωριτών Ελλάδας

Αγαπητοί Συγχωριανοί,

Με την ευκαιρία της εκατοστής (100) έκδοσης του φύλλου του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» εκφράζω τα θερμά και απέραντα συγχαρητήριά μου, προς το σημερινό Συμβούλιο σας και προς όλα ανεξαιρέτως μέχρι σήμερα Δ.Σ., για την επιτυχή έκδοση και κυκλοφορία της αγαπητής εφημερίδας στο Νεχωρίτικο Κόσμο. Το γεγονός αυτό αποτελεί σταθμό.

Βέβαια το παρόν Δ.Σ. του Συλλόγου θεωρείται ιδιαίτερα τυχερό, διότι στη δική του θητεία κυμοίρεσε (ευτύχισε) να κυκλοφορήσει το εκατοστό (100) φύλλο.

Ο «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» έχει τη δική του ιστορία, κι ως μου επιτραπεί να σημειώσω επιγραμματικά τα εξής: Πρωτοβγήκε στις 12.7.1964, με αριθμό φύλλου 1. Στις 30.3.1967 κυκλοφόρησε πολυγραφημένος με αριθμό φύλλου 2 και το Δεκέμβριο του 1976 εκδόθηκε με τη σημερινή του μορφή.

Δεν ξέρω πόσοι πίστευαν τότε ότι «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» θα έφθανε να κυκλοφορήσει σήμερα με αριθμό φύλλου 100.

Αυτό οφείλεται στα σπρηρά (δραστήρια) εκάστοτε Δ.Σ. και τους ανιδιοτελείς συνεργάτες της εφημερίδας, οι οποίοι οικειοθελώς (εθελοντικά) και όχι με το στανιό, πρόσφεραν τη συ-

νεργασία τους.

Είναι αλήθεια ότι «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» αγαπήθηκε απ' όλους κι όλοι τον καρτεράνε ναρθεί στα σπίτια τους ταχυδρομικά, για να τους γιομίσσει χαρά. Έρχεται στα σπίτια των όπου γης Νεχωριτών, κουβαλάει και φέρνει χαμπέρια Νεχωρίτικα, ενημερώνει, ενώνει και κρατάει σε επαφή με το χωριό και τη γενέτειρα και αποτελεί πολύτιμο συνδετικό κρίκο των απανταχού συγχωριανών Ελλάδας, Αμερικής, Αυστραλίας, Γερμανίας, Καναδά κλπ. Υπάρχει αδιρήτη ανάγκη επικοινωνίας και πληροφόρησης των απανταχού χωριανών, διότι αναφέρεται σε Αρραβώνες, Γάμους, Γεν-

νήσεις, Βαπτίσεις, Θανάτους, επιτυχίες, προσφορές κλπ. και προσπαθεί να διασώσει το χτες του χωριού και γενικά προβάλλει το χωριό στον ευρύτερο κόσμο.

Εύχομαι να τα χιλιόσει και να κυκλοφορεί στο διηνεκές, στον αιώνα τον άπαντα, για το καλό του χωριού και των απανταχού συγχωριανών, για να μην πούμε ποτέ ότι μια βολά κι έναν καιρό έβγαине «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», αλλά να έχει παρόν και μέλλον.

Εγώ δηλώνω ότι θα παραμείνω πιστός και τακτικός συνεργάτης του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», διότι Νεχωρίτης γεννήθηκα και Νεχωρίτης, θα μείνω όσο ζω.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

Στα μεταχτά...

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

✓ Στο πάρκινγκ του Σχολείου έγινε κλάδεμα στις μουριές για να μην έχουν πολύ βάρος και ξεριζωθούν από τον αέρα, αλλά με τέτοιο τρόπο που να δημιουργηθεί ίσκιος για τα αυτοκίνητα.

✓ "Αστική συγκοινωνία" Ναύπακτος-Πάτρα με εισιτήριο 2,20 Ευρώ και ώρες αναχώρησης:

- Τις καθημερινές:

από Ναύπακτο προς Πάτρα, 05.20, 06.30, 07.20, 08.00, 11.00, 13.20, 16.30, και 18.00.

από Πάτρα προς Ναύπακτο, 07.15, 08.00 (πλην Δευτέρας), 10.15, 13.45, 14.50, 17.15, 20.35.

- Το Σάββατο:

από Ναύπακτο 07.15 και 09.00 και από Πάτρα 13.30.

- Την Κυριακή:

από Ναύπακτο 07.15.

Τα δρομολόγια περνάνε από το Νοσοκομείο-Πανεπιστήμιο και τερματίζουν στην πλατεία Νόρμαν (πίσω από τον Ι. Ναό Αγίου Διονυσίου) Πάτρα.

(Τηλέφωνο Πρακτορείου Ναυπάκτου 26340-27224 και Πατρών 2610-421205).

✓ Το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε:

1. Την επετειακή έκδοση, σταχυολογημάτων προηγούμενων εκδόσεων της εφημερίδας μας "Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ", με τη συμπλήρωση 100 φύλλων και 40 χρόνων από την έκδοση του πρώτου φύλλου το 1964.

2. Η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας να γίνει στον επίσημο χορό της 5/2/2005. Ευελπιστούμε για τη συμμετοχή των απανταχού Νεχωριτών και

3. Να γίνει η τακτική Γενική Συνέλευση την 6/3/2005.

100 ΦΥΛΛΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) ρίδα μας. Γιατί κάθε ένας από μας, στα φύλλα του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», ακουμπάει ένα κομμάτι της καρδιάς του, της μνήμης του, της ζωής του.

Τόσο διαφορετικό και τόσο ίδιο.

Δεν είναι εύκολο, γιατί η μνήμη δεν έχει άρωμα.

Μα δεν είναι κι εύκολο, για μας τους Νεχωρίτες να σκεφτούμε ότι μπορεί αυτή η ε-

φημερίδα, να μείνει στα 100 φύλλα.

Γιατί οι σελίδες του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» γεννήθηκαν από μας, μεγάλωσαν μαζί μας, γράφονται απ' μας, μιλάνε για μας, είμαστε εμείς.

Η συμμετοχή όλων μας ευχή μας, η αρθρογραφία όλων μας προσδοκία μας, το χαμόγελό σας, η ανταμοιβή.

Χρόνια πολλά και φύλλα πολλά «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Το Δ.Σ.

NEXΩΡΙ

Νεχώρι μου πεντάμορφο, Νεχώρι μου γραμμένο
Με τις ψηλές σου τις κορφές χιλιотραγουδιμένο.
Με τις κοπέλες τις γλυκές που μοιάζουν αγγελοῦδια
Μεσ' την καρδιά μου σ' έβαλα και σου' γραψα τραγούδια.
Θα σου το πω τραγουδιστά με τη φτωχή μου λύρα
Αφού από τον ήλιο σου κι εγώ ένα κομμάτι πήρα.
Κι εδώ στην πλάνα ξενιτιά τον έχω στα πλευρά μου
Και μου ζεσταίνει, όταν πονώ, τη δόλια την καρδιά μου.
Αχ! να μπορούσα να γινώ πουλάκι να πετάξω
Να κατεβώ στην Παναγιά ένα κερί ν' ανάψω.
Να πιάσω χέρια με ροζιά, που δούλεψαν αζίνα
Να δω πως σέρνουν το χορό, ν' ακούσω τα κλαρίνα.
Να ξαποστάσω κι ύστερα να πάω στο πανηγύρι
Και να χορέψω τσάμικο, ο ήλιος πριν να γείρει.

ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
Harrisburg Pa.